

Capodopera

1 Să ne plecăm acum capetele pentru rugăciune. În timp ce capetele și inimile noastre sînt plecate înaintea lui Dumnezeu, eu - eu mă întreb cîți de aici au o cerere de care ei ar vrea ca Dumnezeu să-și amintească, prin a vă ridica doar mîinile? Acum, țineți-vă cererile în inimile voastre așa cum ne rugăm.

2 Doamne !suse, Tu Izvorul, Izvorul nesecat de Viață, curgi prin noi astăzi, Doamne, și curățeștene de toată necredința și tot păcatul. ca noi să putem sta în Prezența Ta acum, știind că sînt lipsuri între noi, că noi știm că sîntem păcătoși și nu - nu sîntem vrednici de vreo binecuvîntare. Dar atunci cînd ne gîndim la Acel Care a venit și a luat păcatele noastre! Atunci, cînd Sîngele Lui este acolo, nu noi - nu noi sîntem în Prezența lui Dumnezeu, ci El este. Acesta este doar glasul nostru prin Sîngele Lui. Sîngele Lui vorbește. O Dumnezeule, curățește atunci inimile noastre de păcat și necredință.

3 Dă-ne nouă dorințele inimii. noastre, că noi cu adevărat avem aceste dorințe să te slujim pe Tine. În aceste condiții de slăbire și suferință, și lucrurile lumii care sînt puse peste noi uneori, să ne desăvîrșească; nouă ni s-a spus aceasta. Atunci El a zis, "Nu vă gîndiți la aceasta ciudat că aceste încercări vin." Ele lucrează numai pentru binele nostru și să ne desăvîrșească, și să ne aducă în locul acela. Aceste gustări mari de experiență, unde oameni neprihăniți sînt modelați în sfinți, noi - noi îți mulțumim Ție pentru aceste experiențe, Doamne. Noi nu am intenționa, nu am îndrăzni să facem ceva contrar voii Tale. Însă ne rugăm, Tată, ca prin aceasta să fim aduși mai aproape de Tine.

4 Și cînd sarcinile sînt atît de grele încît noi nu putem merge mai departe, atunci ne ridicăm mîinile și strigăm către Tatăl nostru. Ascultă-ne atunci din Ceruri, Doamne.

Vindecă-ne, fă-ne pe noi bine, pentru binele Împărăției lui Dumnezeu.

Binecuvintează cuvîntul Tău în dimineața aceasta, Doamne. cuvîntul Tău este Adevărul.

5 Iar noi ne-am adunat acum aici în biserică. Noi ne rugăm pentru Fratele Neville. și pentru Fratele Capps, și Fratele Collins, și toți ceilalți lucrători, și - și comitetul, diaconii, și toți laicii, și străinii din porțile noastre. Fie ca această zi să fie mult amintită, datorită Prezenței Tale.

6 Noi sîntem aici sub o mare așteptare în dimineața aceasta, Doamne. Doar la o notificare momentană, chemați împreună. Noi simțim că aceasta este pentru un scop. Fie ca scopul Tău să fie atins, Doamne. Pentru că noi o cerem în Numele lui Isus, așa cum ne predăm pe noi înșine. Amin.

7 Este măreț să fim aici și să fim adunați cu această biserică plină de oameni. Eu cu greu m-aș fi așteptat să fie cineva aici în dimineața aceasta, deoarece deabea am știut, eu însumi, că eu voi fi aici.

8 Numai ce am ajuns din Philadelphia. Și așa eu am venit înăuntru, gîndindu-mă că eu va trebui să plec în Arizona imediat, ca să am un serviciu funebru pentru un prieten de-al meu, Căpitanul Jim Mosely, un foarte prețios, copil al lui Dumnezeu pe care l-am condus la Cristos nu de mult, pe toți trei frații Mosely. Și unul dintre ei a căzut, că era într-un avion zilele trecute, și a fost omorît instantaneu. A stat în foc timp de zece ore înainte ca ei să poată ajunge la el. Așa că Lee are douăzeci și opt de ani, soția lui douăzeci și șase, și - și au rămas trei copii mici; cel mai în vîrstă, are șapte ani. Foarte trist. Și eu... Cînd l-au adus înăuntru, atunci ei au trebuit să-l îngroape ziua următoare. Astfel eu tocmai... eu nu am ajuns să merg. Eu am scris doar, sau am trimis prin telegramă, ceea ce urma să spun, sau ce aș fi spus la funerarii le Fratelui Mosely. Unele din aceste lucruri noi nu le putem înțelege, însă totuși El face ca fiecare lucru să lucreze corect.

9 Noi sîntem aici în slujba Domnului, în dimineața aceasta, știind căci-căci-căci îl credem pe Dumnezeu, căci noi credem că El va face totul exact și corect. Indiferent de ceea ce este, și cum se termină, noi știm că aceasta trebuie să "lucreze spre bine." El a promis asta. Și doar trebuie să fie în felul acesta. Uneori noi nu putem înțelege asta, devine foarte complicat cîteodată, dar totuși noi știm că acesta este adevărul, pentru că Biblia spune că este Adevărul. Iar Biblia, pentru noi, este Dumnezeu în formă de literă.

10 Acum, noi trebuie să plasăm credința noastră undeva. Și dacă - dacă eu sau careva dintre noi, în viață, a încercat să facă un succes în viață și a devenit, de mul te ori, un multimilionar, dar ce să facem noi cu aceasta? Noi trebuie să venim jos la capătul drumului, și la ce - ce ne-ar folosi nouă aceasta atunci? Vedeti? Și banii sînt o - o notă, o notă de schimb, însă tu nu poți să-i schimbi pentru Viață. Numai Dumnezeu are Viața.

11 Astfel ne - ne dăm seama că sîntem aici într-o formă negativă. Și atîta timp cît există un negativ, trebuie să fie și un pozitiv. Nu poate exista un negativ fără un pozitiv, înțelegeți, deoarece acesta există din cauza pozitivului care face negativul. La fel cum a-i avea o fotografie negativă a unui obiect. Trebuie să existe un obiect pe undeva, sau să atingă, lumina să atingă lentilele, ori acolo nu va fi nici un - nici un negativ. Astfel cînd noi vedem că viața noastră aici este în negativ, și știind că noi sîntem după chipul vreunei vieți pe undeva, atunci noi știm că există un pozitiv pe undeva pe care l-a atins lumina, și a reflectat ceva aici pe pămînt. Și noi sîntem doar acea reflecție. Obiectul veritabil este pe undeva. Dacă acesta nu este, eu sînt omul cel mai rău amăgit din lume; mi-am cheltuit viața în zadar. Dar eu știu, în afară de orice umbră de îndoială, că aceasta este acolo. Înțelegeți? Aceasta-i cauza că noi sîntem aici. Vedeti?

12 Cînd vă văd pe voi oamenii venind de-a lungul țării, în urma unui anunț de cîteva momente, și uneori presupunînd, atunci aceasta mă face să mă simt foarte mic cînd vin într-o adunare ca aceasta; ca să mă gîndesc că știu că oamenii de aici au călătorit sute de mile, doar ca să fie aici pentru cîteva minute de serviciu, doar să șadă aici.

13 O femeie a făcut o remarcă, venind înăuntru zilele trecute zicînd, "Arată-mi unde a umblat omul, și lasă-mă să pășesc în urma lui, pe pămînt," și a zis, "Eu mă voi face bine." Acum, oamenii te cred în felul acesta, și tu ești un reprezentant al lui Cristos, atunci ce ar trebui noi să facem? Noi trebuie să fim foarte atenți, deoarece tu nu te distrugi numai pe tine însuși cu greșeala, ci tu distrugi și pe alții care te urmează.

14 Astfel, eu nu cunosc nici o denominațiune sau altceva la care să vă duc. Există numai un singur lucru în care am credință. Dacă mă credeți, urmați ceea ce vă spun eu. Deoarece, eu cred Biblia, care este Cuvîntul lui Dumnezeu. greș. Eu sînt doar... El Cuvîntul.

Al te lucruri vor da este Viața. El este

15 Acum, eu știu că voi... Cînd eu vin aici, eu vă țin mult. M-am rugat lui Dumnezeu, cînd am simțit că am vrut să vin astăzi aici. Am avut așteptări și chemări la telefon, și așa mai departe! Eu trebuia ca să întîlnesc pe unii dintre ei în dimineața aceasta. Și ziceam; "Ei bine, fără îndoială că Fratele Neville îmi va cere să vorbesc." Aceasta era Vineri. Și eu am spus, "Probabil că Fratele Neville îmi va cere să vorbesc. Și dacă da, atunci mă rog, Dumnezeule..." Este atît de cald, era cald tot timpul. Și El a fost bun cu noi să ne trimită o ploaie și să întrerupă reala căldură extremă. și să ne dea o dimineață bună dimineața aceasta. Eu mă rog ca bunătatea Lui să vă scalde pe fiecare din voi toți, ca voi mereu să vă amintiți că ați fost aici în dimineața asta. Fie ca harul și binecuvîntările Lui să fie peste voi!

16 Seara trecută am vizitat un prieten care era bolnav, Fratele Bill Dauch. Eu nu-l văd pe el aici în dimineața aceasta. Cumva, eu nu-l văd. Oh, iată-l aici. El este... Da. Iar eu mă gindeam, "Un om bătrîn de nouăzeci și unu de ani, și încă să cutreiere țara în lung și lat, prin deșerturi, și peste munți înzăpeziți și drumurile cu polei. El nu trebuie să facă asta. Dumnezeu a fost bun cu el; el nu trebuie să facă asta. El ar putea să șadă acasă și servitorii să-l ventileze cu evantaiul, dacă el ar fi vrut." Însă, ceva i s-a întîmplat lui Bill Dauch, el a fost născut din nou. Și cînd aceasta a avut loc, ceva a venit în inima lui, incit tot pentru ce trăiește el este să participe la aceste servicii. Și atunci dacă eu sînt să fiu gura lui Dumnezeu, aș amăgi eu pe un prieten? Mai degrabă aș muri. Atunci lăsați-mă să-i spun exact care este Adevărul din această Biblie. Atunci, acesta este Cuvîntul lui Dumnezeu. Eu repet doar ceea ce a spus El.

Acum aș dori să citesc ceva din Biblie.

17 Înainte să citim, aș dori să - să spun că eu cred că seara aceasta este seara de împărtășire. Și voi care sinteți aici locali... Desigur, ceilalți oameni probabil că vor pleca înapoi la casele lor, deoarece ei trebuie să meargă la lucru. Voi care sinteți locali aici în adunare, amintiți-vă, că frații vor da cina deseară.

18 Acum, eu aștept pentru o - chemarea finală pentru Africa. Ei nu vor. nu vor să mă lase înăuntru ca misionar. Așa că singura cale prin care eu pot să intru, jos... Eu voi merge în Kenya, Uganda, și - și Tanganyika. Și singura cale prin care pot intra... Mai întîi, bisericile nu te lasă să intri, deoarece ei vor ca eu să predic ceva în partea aceasta și partea aceea, jos în Africa. Și eu nu vreau să intru în felul acesta. Eu nu aș fi destul de fățarnic ca să fac aceasta. Așa că eu mai degrabă le spun lor, "Nu, domnule. eu voi predica numai ceea ce va pune Dumnezeu pe inima mea, și asta-i tot." Vedeți? Și eu sînt sigur că aceasta nu va fi ceea ce încearcă ei să mă facă să-i învăț. Astfel, botezuri în treime, și așa mai departe de felul acesta, și să mă contrazic cu ei. Nu.

19 Însă eu am fost chemat la o mare convenție, de către Fratele Boze, El este pe punctul de a veni să vadă ceva lumina zilei despre ceea ce credem noi. Și astfel eu am cerut să merg înăuntru de parcă mergeam într-o călătorie de vînătoare. Dacă ei mă vor lăsa să intru, ca și cum m-aș fi dus să vînez... Dacă aș putea găsi pe cineva care să zică că ei mă vor lua la vînătoare, atunci cînd ajung acolo, medicul - medicul este acolo la ambasadă, este un prieten personal de-al meu, din Chicago. Și îndată ce ajung acolo, el zice, "Ei bine, iată-l pe Fratele Branham aici. Haideți să facem o adunare." Astfel, după ce sînt acolo, ambasada nu mă mai poate respinge. Dacă ei... Așa că ei încearcă să rezolve aceasta acum. Astfel eu sper că aceasta... Dacă este voia lui Dumnezeu. se va rezolva în felul acesta. Vedeți? Aceasta - aceasta este dedicată Lui. Dacă nu. eu am să vă anunț. Eu nu voi...

20 Dacă aceasta va fi voia lui Dumnezeu, atunci, eu vreau să vorbesc despre cele Șapte Trîmbițe. Și acela va fi un serviciu în jur de opt zile, și noi nu vom fi aici la Tabernacol, probabil. Noi încercăm să obținem aici o sală de convenție.

21 Acum eu niciodată nu m-am gîndit, la această nouă sală de conferințe care tocmai se construiește aici sus, aceasta este exact unde l-am văzut pe Isus prima dată în vedenie. Acum ea este construită, audi toriumul este construit chiar în acel loc. Eu m-am dus acolo zilele trecute. să mă uit. Cînd am privit și l-am văzut pe El uitîndu-se către răsărit, voi vă amintiți auzindu-mă spunînd aceasta, cînd eram acolo afară să mă rog pentru tatăl meu; un - un băiețuș, doar un tînăr predicator. Acolo este unde l-am văzut pe El. La un pas. ui tîndu-mă la El; El avea capul întors la o parte de la mine. Eu am continuat să pășesc în jur, înghițînd în sec, într-un cîmp cu sorg de mătură. Și am continuat să privesc, și El nu s-a întors niciodată. Atunci eu am chemat Numele Lui. "Isus." Și El s-a întors, și-a întins brațele, și asta-i tot ce mi-am amintit pînă la ziuă. Și așa am venit înapoi afară din cîmp, cînd era către ziuă.

Astfel poate că Domnul mă va lăsa să predic acele Trîmbițe acolo. Oriunde ar fi, voia lui Dumnezeu să se facă.

22 Întoarceți în Bibliile voastre acum, la Isaia cincizeci-... capitolul 53 din Isaia.

Acum, noi avem încredere că Dumnezeu va binecuvînta slabele noastre eforturi de a veni împreună în dimineața aceasta. Noi tocmai am venit în jos din Philadelphia, unde am fost la convenția Evangheliei Depline a Oamenilor de

Afaceri, și ascul fiind la diferitele lor mărturisiri și așa mai departe, acolo sus.

23 Atunci eu, pe drum în jos, eu eram ... Billy Paul cu mine, și Rebekah și micuța fată Collins, micuța Betty Collins. Și Billy este foarte bun la dormit, și Becky și mai bună și astfel că eu... eu și cu Betty discutam. Și ea ședea în spate cu Becky, pe bancheta din spate. Iar eu am văzut ceva pe drum, s-a întâmplat; și, atunci, ceva m-a izbit. Și Betty, dacă ea este aici, a observat că eu am încetat să vorbesc și am început să notez ceva. Asta este unde am luat acest text din dimineața aceasta.

24 Acum să ne ridicăm în picioare. Dacă noi... Acum noi stăm în onoarea Cuvîntului lui Dumnezeu, așa cum voi citi Isaia capitolul 53.

Cine va crede ceea ce noi am auzit și brațul Domnului cui se va descoperi? (Observați, că aceasta este o întrebare, de la început.)

Crescut-a înaintea Lui ca o odraslă, și ca o rădăcină în pământ uscat; nu avea nici chip, nici frumusețe, ca să ne uităm la El, și nici o înfățișare, ca să ne fie drag.

Disprețuit era și cel din urmă dintre oameni; om al durerilor și cunoscător al suferinței, unul înaintea căruia să-ți acoperi fața; disprețuit și nebăgat în seamă.

Dar El a luat asupra-Și durerile noastre și cu suferințele noastre S-a împovărat. Și noi Îl socoteam pedepsit, bătut și chinuit de Dumnezeu,

Dar El fusese străpuns pentru păcatele noastre și zdrobit pentru fărădelegile noastre. El a fost pedepsit pentru mântuirea noastră și prin rănilor Lui noi toți ne-am vindecat.

Toți umblam rătăciți ca niște oi, fiecare pe calea noastră, și Domnul a făcut să cadă asupra Lui fărădelegile noastre ale tuturor.

Chinuit a fost, dar S-a supus și nu și-a deschis gura Sa; ca un miel spre junghiere s-a adus și ca o oaie fără de glas înaintea celor ce o tund, așa nu și-a deschis gura Sa.

Întru smerenia Lui judecata Lui s-a ridicat și neamul Lui cine îl va spune? Că s-a luat de pe pământ viața Lui! Pentru fărădelegile poporului Meu a fost adus spre moarte.

Mormântul Lui a fost pus lângă cei fără de lege și cu cei făcători de rele, după moartea Lui, cu toate că nu săvârșise nici o nedreptate și nici înșelăciune nu fusese în gura Lui.

Dar a fost voia Domnului să-L zdrobească prin suferință. Și fiindcă și-a dat viața ca jertfă pentru păcat, va vedea pe urmașii Săi, își va lungi viața și lucrul Domnului în mâna Lui va propăși.

Scăpat de chinurile sufletului Său, va vedea rodul ostenețelor Sale și de mulțumire Se va sătura. Prin suferințele Lui, Dreptul, Sluga Mea, va îndrepta pe mulți, și fărădelegile lor le va lua asupra Sa.

Pentru aceasta Îi voi da partea Sa printre cei mari și cu cei puternici va împărți prada, ca răsplată că și-a dat sufletul Său spre moarte și cu cei făcători de rele a fost numărat. Că El a purtat fărădelegile multora și pentru cei păcătoși și-a dat viața.

25 Dumnezeu Tată, cuvîntul Tău este o Candelă, Lumina care luminează cărarea fiecărui credincios în Prezența lui Dumnezeu, așa cum Aceasta ne conduce pe noi ca o lanternă în mina noastră. Tu nu ai arătat destul de la început ca noi să putem vedea sfîrșitul, și, însă eu umblu prin credință. Însă așa cum ar călători un om printr-o pădure întunecoasă noaptea, și asta-i unde sîntem noi; lumina pe care o ține el, ajunge doar pas cu pas. Dar cărarea, deși duce în sus, umblăm numai cu Lumina. Și fie ca Lumina să strălucească astăzi peste cuvînt, ca să ne conducă pe noi un pas mai departe în Împărăția lui Dumnezeu. Pentru că noi o cerem în Numele lui Isus. Amin.

Așezați-vă.

26 Subiectul despre care simt să vorbesc adunării astăzi este: *Capodopera*.

S-ar putea să pară cam ciudat să luăm citirea unei - unei Scripturi ca aceasta, despre - despre unul dintre cel mai zdrobitor și ucigător tablou din Biblie, acela cînd Biblia spune, că, "Acest Slujitor desăvîrșit care a fost năpăstuit, și zdrobit, și frînt, " și totuși să luăm un text din acesta, ca, *Capodopera*. Foarte ciudat. Însă eu sînt ...

27 Mă gîndeam în mîntea mea, dimineața aceasta, așa cum călătorim înapoi, o fac, de vreo cîțiva ani. Am fost invitat sus la Forest Lawn, în - în California, sus deasupra Los Angelesului. Primul meu scop de a merge acolo sus era să vizitez mormîntul lui Aimee Semple McPherson, fondatoarea mișcării Patruunghiuri. Și eu m-am dus la ea - la mormînt. Și deși eu - eu nu sînt de acord ca o femeie, să fie lucrătoare, dar, totuși, în inima mea, eu îi dau admirație și respect pentru - pentru ce a susținut ea, în ceasul, și persecuția și al te lucruri prin care a trebuit să treacă, în timpul cînd era ea aici pe pămînt. Și apoi pentru preaiubitul ei - ei fiu, care este un foarte apropiat prieten de-al meu, Rolf McPherson.

28 Și noi, un grup de lucrători am mers acolo sus. Și ei... noi nu am avut timp să mergem în ... în locul unde au ei crematoriul, și pun corpul în o - o cutie mică pe marginea zidului.

29 Iar acolo ei au cîteva lucruri însemnate, așa ca Cina cea de Taină. Și ea este luminată de actuala lumină a soarelui. Și ei - ei au o jaluzele care le dă lor... Cînd ei intră înăuntru, ea este luminată; și atunci cum - cum încep ei să

vorbească, ea se întunecă. Și după un timp ea devine toată întunecată, și atunci oamenii ies afară. Și ei au toată Cina.

30 Și femeia care deținea secretul cum să bată această sticlă în acest loc, păi, să facă aceste tablouri, păi, aceasta - aceasta a venit printr-o familie, cu mulți ani în urmă. Și arta a fost dată doar copiilor, și ultima era o femeie. Și ei au reparat acest tablou. Și când s-au dus să ardă și să modeleze sticla, la cuptor, despre Iuda Iscariotea nul, ea a plesnit. Astfel că ei au încercat din nou, și ea a plesnit iarăși. Și ea a zis, "Poate că Domnul nostru nu vrea ca tabloul dușmanului Său să fie alături de El." Și a zis. "Dacă se sparge iarăși, noi nu o să complectăm tabloul." Dar acesta a ținut de data aceasta. Atunci, desigur, că acesta era un lucru izbitor, și cum că asemenea lucruri s-ar întâmpla.

31 Dar, apoi, unul din principalele lucruri care mă interesau în Forest Lawn, a fost măreața sculptură, a lui Michelangelo, monumentul lui Moise. Aceasta este o - o reproducere acolo, desigur. Ea nu este originalul. Însă ea a fost o - o mare capodoperă. Și cum stăteam și priveam la ea, mie - mie mi-a plăcut, ceva care arată că aceasta (reprezintă) are ceva în ea.

32 Mie-mi place arta, foarte mult. Eu cred că Dumnezeu este în artă. Eu cred că Dumnezeu este în muzică. Eu cred că Dumnezeu este în natură. Dumnezeu este pretutindeni. Și orice lucru care este contrar cu originalul este o perversiune. Dumnezeu este în dans; nu în felul dansurilor care se fac aici. Dar când fiii și fiicele lui Dumnezeu sînt în Duhul lui Dumnezeu, vedeți. acela este dans. Dar așa cum a trebuit să combatem noi pînă la ora două azi dimineată, acolo sus pe drum, aceasta a fost perversiunea acestuia.

33 Dar, aceasta, și capodopera pe care a - a făcut-o Michelangelo, ea - ea l-a costat pe el ceva ca să facă aceasta - aceasta. El a fost un om mare, și aceasta l-a costat o mare parte din viața lui. deoarece el a cioplit mulți. mulți ani. Doar ia o piatră și din - din marmoră, și tot o cioplește. Și, vedeți, numai omul, sculptorul însuși, are în mintea lui ceea ce încearcă să facă. El, el este acela. Tu ai putea merge la el și să-i zici, "Pentru ce ciocănești în piatra aceea?" Pentru cel de afară, care nu știe ce este în inima lui, aceasta este fără sens. Dar pentru acel om, sculptorul însuși, el - el are o - o viziune în mintea lui, cu ceea ce încearcă el să facă, și încearcă să reproducă ceea ce are în mintea lui în forma unui - unui monument. Acesta este motivul că el sapă aceasta din stîncă.

34 Și ca să faci, aceasta, tu trebuie să începi corect, la început, și trebuie ca să urmezi modelul. Vedeți? Tu nu poți să iei o bucățică mică, ca să începi. "Noi vom face asta așa; nu, eu cred..." Nu, ci el trebuie să aibe un model exact. Însă în mintea lui el are acel model. Și el nu poate să devieze de la acel model. Acum, pentru ca el să facă asta, trebuie să deseneze în mintea lui, deoarece noi nu avem o fotografie adevărată despre Moise, dar el a trebuit să obțină o fotografie mintală în mintea lui, de felul exact cum era Moise.

35 Acum, un sculptor veritabil este inspirat, ca și un poet veritabil, sau orice cîntăreț veritabil, muzician, sau orice ar putea să fie. Tot realul trebuie să vină prin inspirație. Michelangelo trebuie că a avut inspirația despre felul în care Moise arăta în realitate. Și el a prins aceasta în mintea lui, ceea ce Moise trebuie că era. Astfel el s-a așezat înaintea acestei mari bucăți de marmoră, la tăierea după model, și aducînd-o jos, prelucrînd-o, pînă cînd a ajuns la adevăratul tablou a ceea ce trebuie că era în mintea lui.

36 Și atunci cînd el a făcut totul așa perfect, fiecare colț jos, și fiecare loc șlefuit, și ochii făcuți cum trebuie, și fiecare fir de păr, și barba, totul în felul în care era, el s-a dat jos și s-a uitat la ea. Eu - eu mă gîndesc la - la mulți, mulți ani de muncă grea, și cum a trebuit ca el să păstreze aceeași viziune tot timpul, în mintea lui, despre ceea ce urma el să facă. Și gîndiți-vă numai, acea viziune în mintea lui de atît de mulți ani, ca s-o facă să arate exact cum era ea! El a prins viziunea mai întîi, și cum trebuia să lucreze la acea viziune, tăind din ea și prelucrînd-o! Și cînd a ajuns cu aceasta pînă unde a perfecționat-o, pînă cînd ea într-adevăr a ajuns perfectă; el a stat și a privit-o cînd a terminat-o în dimineața aceea, cu un ciocan în mîna lui.

Și el a fost atît de inspirat cînd s-a uitat la ea, pentru că viziunea minții lui stătea înaintea lui, în realitate. Ce văzuse el, și... concepția lui despre ce era Moise, acolo era el figurat înaintea lui, ceea ce avea el în inima lui în toți anii aceștia. De trudă, și ore de întristare și disperări, și criticii, și cîte și mai cîte, și totuși el a stat drept cu viziunea pînă cînd aceasta a fost complectată.

37 Și atunci cînd ea a fost complectată, el s-a tras înapoi cu ciocanul, sau cu ciocanul sculptorului, în mîna lui, și el s-a uitat la acel monument. Și inspirația viziunii pe care el o văzuse, de felul cum s-o facă, l-a inspirat pe el atît de mult pînă cînd el... Inspirația l-a izbit în așa fel încît a ajuns în afara lui, și l-a lovit pe acesta peste genunchi, zicînd, "Vorbește!"

38 Acum acolo este un defect pe acel chip măreț, pe genunchi, pe genunchele cel drept. Chiar deasupra genunchiului cam de șase țoli, este un loc (eu mi-am pus mîna acolo) cam așa adînc.

39 După ce a pierdut tot acel timp, de ani și ani, ca să facă aceasta; apoi sub influența de a vedea împlinit ce văzuse în inima lui și în viziunea lui, și a dorit să vadă, ea a fost complectată. Și cînd ea a fost complectată, el a fost atît de inspirat de ea încît el credea că propria lui capodoperă ar trebui să-i răspundă. Și el a lovit-o peste picior, și a strigat, "Vorbește!" Și aceasta i-a făcut o defecțiune. A pus un defect pe chip.

40 Pentru mine, defecțiunea era ceea ce a făcut-o o capodoperă. Acum, poate că mintea care ar putea să gîndească diferit, ai crede că aceasta a stricat-o. Nu, cît mă privește pe mine, aceasta - aceasta o făcuse ceea ce era. Asta - asta, deoarece după atît de mulți ani de lucru cu grijă și trudă, și inspirație, și așa mai departe, de a o face, truda lui s-a dovedit să nu fie în zadar. Aceasta era perfectă, și din cauza aceasta el a strigat, "Vorbește!" Pentru că, el văzuse

înaintea lui că el (a fost) era în stare să realizeze, să aducă la împlinire viziunea care era în mintea lui. Și de aceea, sub inspirație, el a făcut ceva ieșit din comun, ieșit din obișnuit. El a lovit-o și a strigat, "Vorbește!" Vedeți, el nu ar fi făcut asta dacă s-ar fi gândit. Dar el nu s-a gândit. Aceasta era inspirație de a vedea ceea ce avea el în mintea lui stînd acolo perfectă înaintea lui.

41 Truda lui, și oboseala, și nopțile lungi, și închis în casă cu zilele de restul lumii, și poate mînca un sandwich. Și - și șlefuiind-o, și reluînd iarăși, și, "Nu, acesta doar nu-i cum era. Acum acesta trebuie să fie în felul următor," și șlefuiind-o. Atunci cînd el a văzut-o, era doar perfectă, atunci el a văzut în realitate. Negativul a ceea ce era în mintea lui a devenit real, el a devenit pozitiv, de aceea aceasta a tresărit în el. Și era atît de real încît a trebuit să strige, "Vorbește!"

42 Pentru mine, aceasta era o reflecție. Acesta era - acesta era un compliment la lucrarea sa, încît propria lui lucrare l-a inspirat atît de mult, că el ar fi devenit în afara lui ca s-o lovească și să zică, "Vorbește!"

43 Eu am stat acolo și m-am uitat la monument. M-am gândit la orele pe care trebuie să le-a irosit omul, făcîndu-l pe acesta. Ei au spus cit de mulți ani a durat. Însă aceasta - aceasta era o reflecție pentru el, deoarece era o contribuție la a sa - a sa artă măreață, marea lui lucrare a ceea ce făcea el. Și cînd în sfîrșit el a fost în stare s-o realizeze, ea era atît de măreață.

44 Acum haideți să întoarcem pagina, despre Michelangelo, și să închidem cartea.

Și să deschidem o altă Carte și să citim despre Marea Sculptură, Atotputernicul. Care, înainte ca să existe o lume, și înainte ca temeliiile să fie așezate, El avea în mintea Lui ceea ce vroia, și El a vrut să facă pe om după Propriul Său chip. El a vrut să facă ceva în - în realitate după ceea ce era o viziune pentru El, ce era în gîndirea Sa.

45 Acum, la Michelangelo, acela era un atribut al gîndirii lui.

Și Dumnezeu a vrut să facă un om după chipul Lui, Marea Sculptură, și El a început să lucreze la el. Și noi observăm cum El l-a adus sus din materie. Primii probabil că erau peștii, și apoi păsările, și - și apoi viețuitoarele pămîntului, și - și mul te lucruri pe care El le-a adus. Însă, în final, așa cum El contempla, ca fiind Creator, El avea... El nu era ca un om, acum, un sculptor care trebuie să ia ceva ce era creat, ca să cioplească o imagine. El era sculptorul de lucruri Eterne. El era Sculptorul care putea crea și aduce în existență ceea ce avea El în mintea Lui ca să facă. Sau, dealtfel, El poate să facă material ceea ce atributele Lui doreau.

46 Și acum a început El să lucreze la viețuitoarele pămîntului, ca la micuțele animale pe fața pămîntului. Și atunci El a început să o aducă din aceasta în altceva, mai superior. Atunci în fine El le-a adus în animale mai mari, ca leul, tigru, ursul. Apoi El a adus aceasta în viața de - de maimuțe poate, și așa mai departe. Acum, nu o evoluție, așa după cum ne gîndim că cineva s-a transformat din-... Aceasta era o creațiune completă; Dumnezeu lucrînd într-un model.

47 Dar în fine acolo a venit pe pămînt, o perfecțiune, și acesta era omul. Și atunci El a putut vedea în acel om, că acesta arăta ca El. Astfel acum cînd El s-a uitat asupra lui, el era o reflecție a ceea ce era Creatorul său. Acum Dumnezeu a fost în stare să obțină lucrul pe care El l-a vrut, un om după chipul Lui propriu.

48 Și atunci eu aș putea zice, la aceasta, caca . cînd El a făcut acest om, că există ceva cu el care încă nu arată chiar corect, deoarece el - el era singur. Și aceasta era cum era Dumnezeu, Singur; El era cel Etern. Și acum omul, în asemănarea lui Dumnezeu, la fel a existat pe pămînt singur. Astfel El trebuie să i-a dat o mică lovi tură acolo în partea lui stîngă, și de acolo El a luat bucată care a sărit de acolo și i-a făcut lui un ajutor, o soție, și atunci el nu mai era singur. El era - el era, el avea pe cineva cu el. Și aceasta era marea Lui lucrare.

49 Și, El, ca orice mare sculptor și-ar lua a lui-lui capodoperă...

Acum, întîi, El avea o capodoperă despre El Însuși. Însă acum El văzuse că capodopera era singuratică, cum era El, astfel El a împărțit capodopera prin a lovi-o în coastă și a scos un ajutor.

50 Și acum, ca să-i facă pe cei doi una, El i-a pus pe ei, ca orice mare sculptor, într-un loc care - care era frumos.

Un - un sculptor nu ar face o mare capodoperă, și apoi s-o ia și să o așeze undeva într-o alee, sau s-o ascundă în spatele clădirilor. Așa cum ne-a spus Domnul nostru, "Un om nu aprinde o candelă și s-o pună sub obroc." Cînd noi devenim capodoperele lui Dumnezeu, noi nu sîntem ascunși undeva într-o alee. Noi - noi trebuie să dăm Lumină.

51 Astfel noi vedem căci - căci El, după ce El a făcut această capodoperă, El a așezat-o aici pe pămînt, și a pus-o în cel mai frumos loc care a existat, în grădina Edenului. El și-a plasat capodopera Lui, cei doi fiind unul, în grădina Edenului. Ce plăcere trebuie să i-a făcut Lui aceasta, că El a văzut că această capodoperă era bună. El, după aceea, noi aflăm că El s-a odihnit; El era atît de încîntat de lucrarea Sa.

52 Acum țineți minte că, după părerea mea, capodopera este lovitura care a deformat capodopera despre Moise a Sfîntului Angelo în monument.

Și aceasta era lovi tura care a tăiat coasta capodoperei Sale, care a adus afară mireasa. Și noi îi vedem acum ca o familie capodoperă în grădina Edenului. Ce frumoasă era ea! Și asta așa l-a încîntat pe El. Încît El - El s-a odihnit atunci. El a zis, "Eu, Eu mă voi odihni."

53 Dar în timp ce El se odihnea și a dat încredere capodoperei Sale, vrăjmașul Lui a venit înăuntru și a găsit această mare capodoperă. Și el, prin amăgire, el - el s-a vîrît sub zidurile grădinii. și atunci el - el i-a stricat această frumoasă capodoperă. El - el a stricat-o. așa că ea - ea a căzut.

54 Acum eu încerc să urmăresc ceasul . Și eu i-am cerut lui Mike, nepotul meu, să sune soneria în treizeci de minute, însă eu... El nu a făcut-o, și eu am epuizat deja treizeci de minute. Însă, asta-i, noi vom continua un pic. Vedeți? Acum. eu nu vreau să - să calc aceste reguli. Eu - eu am făcut aceste reguli, vedeți, și eu - eu... și aici este cum îți calci propriile reguli.

55 Acum observați, atunci, această capodoperă. Când Satan a reușit să o apuce, amăgitorul, a spart prin ziduri, și - și el a spurcat această capodoperă. Deoarece în felul în care El a făcut-o ce... Cum a făcut el asta? Am să intru mai mult în amănunte despre aceasta. cum el a făcut-o, era... Această capodoperă era înconjurată de către Cuvînt. Cuvîntul lui Dumnezeu. Și capodopera, însăși, a familiei, era fortificată prin acest Cuvînt. Însă partea ruptă, care a fost ruptă din original. a ieșit în afara aceluia zid, ea i-a dat Satanei un prilej s-o murdărească. Și acum după cum știți ce cred eu despre acele lucruri. așa că eu nu mai trebuie să o spun. Însă capodopera a fost ruptă.

56 Însă marele Sculptor. cînd a văzut El căderea familiei Lui, capodopera, El nu vroia s-o lase doar părăsită acolo. cu fața în jos, și ruinată. El a mers la lucru. imediat. ca s-o reclădească iarăși. El nu voia ca aceasta să piară. să stea acolo în felul acesta tot timpul. Deoarece, El este Dumnezeu. și El nu va fi învins. Astfel că El a pornit la lucru imediat și a început să zidească iarăși după Propriul Lui chip, un om.

57 Acum. noi aflăm că a urmat lumea antediluviană și a distrus întregul lucru. deoarece legămintele ce erau făcute, au fost făcute condiționat, "Dacă tu nu vei face aceasta, sau dacă tu vei face aceasta." Dumnezeu, marele Sculptor, a văzut că omul nu putea - nu putea să țină un legămînt. El nu o poate face. Nu există absolut nici o cale.

La un interviu cu cîteva momente în urmă eu vorbeam cu o persoană în cameră, care este prezentă acum. A zis, "Dar, Frate Branham, eu am atîtea lucruri pe care eu - eu le știu că sînt greșite," și ea este o - o femeie evlavioasă.

58 Eu i-am zis, "Dar - dar, uită-te, soră, nu te uita la tine însuși. Aceasta-i doar ce este dorința ta și ceea ce încerci să faci. Și dacă într-adevăr îl iubești pe Domnul, tu încerci să-L slujești din toată inima ta, și atunci toate greșelile tale sînt ascunse în Sîngele Domnului Isus." Înțelegeți? Vedeți, El a făcut o cale.

59 Astfel El a început acum, luînd pe om de la legămintele Lui, de - de a zice că, "Dacă tu vei, Eu voi." Și El a început cu omul pe nume Abraham, și i-a dat lui Abraham un legămînt, necondiționat. De fiecare dată cînd începea El o capodoperă, Satan o obținea, din cauză că Cuvîntul... Însă cînd a început El cu Abraham, El a zis, "Eu deja am făcut-o. Acum aceasta este necondiționat, nu ce... căci - căci, 'Dacă tu vei, Eu voi, ' ci Eu deja am făcut-o." Acum El, Sculptorul, este hotărît să aibă această capodoperă.

60 Atunci, de la Abraham, vin patriarhii. Și patriarhii într-adevăr ... Acum ce face Dumnezeu? El reconstruiește această capodoperă care a căzut. Astfel, în patriarhi, primul pe care îl găsim era Abraham.

61 Acum priviți, fiecare capodoperă este pusă pe o fundație, o sculptură. Monumentul lui Angelo despre Moise este pe o bucată de marmoră de trei sau patru picioare. Aceasta este o fundație. Astfel, Dumnezeu, pregătînd această capodoperă, El a pus-o pe o temelie a patriarhilor. Și temelia patriarhilor, întîi, era Abraham, apoi Isaac, apoi Iacob, apoi Iosif, cele patru unghiuri.

62 Și, acum, Abraham era temelia credinței. Să zicem că aceasta avea patru temelii. Temelia credinței era Abraham. Temelia dragostei era Isaac. Temelia harului era Iacob, harul lui Dumnezeu către Iacob; oricine știe asta. Dar în Iosif era desăvîrșirea, acolo este unde a putut El să așeze monumentul; nu peste prima temelie, sau a doua temelie, sau a treia temelie, ci pe a patra temelie.

63 Abraham l-a portretizat pe Cristos, desigur; tot așa era Isaac, în dragoste. Abraham, în credință; Isaac, în dragoste; Iacob, prin harul Său. Deoarece, Iac.ol, înseamnă "amăgitor," și aceasta-i ceea ce era, însă harul lui Dumnezeu era cu el. Dar cînd se ajunge la Iosif, nu există nimic împotriva lui, doar o mică zgîrietură, pentru că și temelia trebuie să fie o capodoperă. Cînd el i-a spus tatălui său, profetului, "Spune-i lui Faraon că poporul tău este - este crescător de vite și nu păstori, deoarece un păstor este o urciune înaintea Egiptenilor."

64 Dar cînd bătrînul profet a ajuns înaintea lui Faraon, el a zis, "Slujitorii tăi sînt crescători de vite." Astfel a zgîriat-o, vedeți, aceasta este de ce o face totuși o capodoperă.

65 Acum temelia este așezată, prin credință, dragoste, har, și la desăvîrșire, prin patriarhi.

66 Acum lucrarea trupului care a venit la această mare capodoperă erau profeții, care era Cuvîntul. Eu sper că voi puteți să o citiți. Vedeți? Profeții; nu legea! Profeții, pentru că profeții erau Cuvîntul adevărit care formează trupul; nu patriarhii. Profeții, ei erau Cuvîntul.

67 În fine, așa cum a început El cu mult în urmă în zilele lui Moise și a venit în jos prin profeți, la fiecare. Și, în sfîrșit, construind trupul, venind mai aproape tot timpul. Și cel mai mare dintre toți aceștia era Ioan. Biblia a spus așa. Isus a spus-o. "Nu există nici un om, născut din femeie, atît de mare ca Ioan Botezătorul, " deoarece el era acela care putea să prezinte cuvîntul.

68 Și apoi vine, în sfîrșit, marea Căpetenie, Capul tuturor acestora. Restul trupului doar a vorbit despre Acesta. Temelia a fost așezată de patriarhi; însă trupul a fost zidit de către cuvînt, care erau prorocii; și aici vine Capul tuturor acestora, Isus a venit pe scenă. Acolo, cînd această piesă a Capului a fost pusă peste el, noi găsim în El întreaga lucrare de mîină a lui Dumnezeu. Noi găsim în El perfectă reflectare a Cuvîntului, că El era Cuvîntul, plinătatea Cuvîntului. Acum, iarăși, Dumnezeu are din nou Capodopera perfectă.

Cum a zis Isaia, "Iată Robul Meu, Capodopera Mea, pe care l-am zugrăvit prin toate epocile despre Acest desăvârșit care vine. Și iată-L stînd înaintea Mea, desăvârșit! " Acolo, în imaginea Lui Proprie, reflectînd pe Dumnezeu! Că El a zis, în Sfîntul Ioan 14, "Cînd mă vedeți pe Mine, îl vedeți pe Tatăl."

69 Și, atunci, "La început era Cuvîntul, și Cuvîntul era cu Dumnezeu," și Cuvîntul a fost cioplit și a reflectat ce era Cuvîntul la început. El, Cuvîntul, reflectat în Capodoperă în asemănarea Lui Proprie, Dumnezeu iarăși înapoi în Propria Lui asemănare, în formă de Cuvînt fiind reflectat în imagine de om, Capodopera.

70 Toți profeții au avut defecte; toți acei erau o porțiune. Dar aici, în sfîrșit, apărînd prin aceea, vine în fine Capodopera, Cel desăvârșit, fără vreun defect în El, reflectat atît de perfect de Ziditorul Însuși, încît Propria Lui imagine era reflectată în lucrarea Sa. "Dumnezeu și Cristos erau Unul," atît de mult încît El și-a pus Propriul Lui Spirit în El, și atunci chiar chipul și Ziditorul au devenit Unul. Dumnezeu și lucrarea Lui de sculptură, Capodopera Sa! Unde Moise - Moise era, în lucrarea Sfîntului în tului Angelo, era o... sau Michelangelo, adică; era o - o sculptură care era moartă, deoarece aceasta era făcută din piatră. Însă aici, Meșterul Ziditor, cînd El și-a desăvârșit lucrarea Lui de mîna, El a pășit în Ea.

71 Atît de perfect Răscumpărător al omului, așa desăvârșit, așa cuvios; totuși, nu avea frumusețe ca noi să-L dorim. Cînd acest Fiul al viului Dumnezeu născut prin fecioară a devenit atît de perfect, și smerit, și în imaginea lui Dumnezeu, pînă cînd marele Maestru Care a adus Viața Lui sus prin profeți... Și El era împlinirea tuturor profețiilor. El era atît de desăvârșit, încît, Dumnezeu văzînd aceasta, El l-a lovit pe El și a strigat, "Vorbește!" așa cum a făcut Michelangelo. "Vorbește!"

Voi ziceți, "Așa să fie asta?"

72 Sfîntul Marcu 9:7, noi aflăm, pe Muntele Schimbării, cînd acolo stătea Moise, legea, acolo stătea Ilie, profeții. Departate încă de la patriarhi, părinții, legea, profeții, și toți stînd acolo. Noi auzim un Glas venind dintr-un nor, zicînd, "Acesta este Fiul Meu preaiubit; de El să ascultați!" Și dacă urmează ca ei să asculte, El trebuie să vorbească. Aceasta era doar cu cîteva zile înainte ca El să fie lovit. "Acesta este Fiul Meu, în Care îmi găsesc plăcerea să locuiesc. Eu L-am modelat. A durat patru mii de ani să-l aduc pe El la aceasta. Și acum, El este atît de desăvârșit, încît Eu trebuie să-L lovesc ca El să poată vorbi. Voi să ascultați de El! El este Cel desăvârșit. El, El este Capodopera."

73 Țineți minte, El a fost portretizat în toate timpurile, prin tot Vechiul Testament.

Noi îl găsim pe El fiind Stinca în pustie, care a fost lovită, Stinca în pustie. "Eu sint Stinca care era în pustie." Însă aceea era o piatră care nu a ajuns încă la perfecțiunea ei. Dar informă tipică Aceasta a urmat biserica, ca să tragă de la Ea ceea ce putea El să atragă, să dea Viața acelor Cărora El putea să le dea Viață. Însă El era acea Stincă în pustie. El nu a fost încă făcut om. El era doar în formă tipică.

74 Moise l-a văzut pe El stînd pe această Stincă. El l-a văzut pe El trecînd, și a zis, "Aceasta era partea din spate a unui om." vedeți, Sculptorul i-a prezentat lui Moise, care era o imagine potențială a lui Cristos, felul în care marea Capodoperă va arăta cînd Aceasta era perfecționată. El a trecut a Lui... El a injectat, sau - sau i-a proiectat lui Moise viziunea despre felul în care urma să arate Capodopera. Aceasta era partea din spate a unui om, cînd Acesta a trecut pe lingă el în pustie.

75 Țineți minte, Angelo a putut doar să strige și să lovească chipul, zicînd, "Vorbește!"

Dar cit de diferit îi era aceasta lui Dumnezeu, marele Sculptor. Cînd El a făcut un om după Propriul Său chip, atît de perfect încît Acesta l-a reflectat pe El, Dumnezeu a vorbit prin chipul unui om, arătînd ceea ce va face El. El a vorbit prin profeți așa cum erau ei în imaginea lor potențială, așa cum o aducea El în sus la Cap. Dar cînd El a venit în Cap, El era tot chipul lui Dumnezeu; El se portretiza pe El însuși. Apoi, lovit pentru noi, acum El este Capodopera pentru noi, Darul lui Dumnezeu, Isus Cristos, Viața Eternă. Eu sper că noi nu vom uita niciodată aceasta.

76 După cum vedem zilele intunecîndu-se, după cum vedem umbrele căzînd! Cînd, eu prezic că, "Mai sunt doar cîteva rotiri a soarelui. Această națiune este dusă. Voi știți că..."

Ieri, de patru Iulie. Thomas Jefferson a semnat declarația de independență, el și ceilalți ai comitetului care era cu el, și Clopotul Libertății a sunat, iar noi am fost declarați independenți, ca națiune. Conform istoriei, niciodată nu a existat o democrație în orice timp care să dureze peste două sute de ani. Și aceea era la patru Iulie, 1776. Și noi avem doar unsprezece ani rămași. O să se ajungă la aceasta. Nu, nu se poate, vedeți. Unsprezece ani. Și, dacă totuși da, o să rupă toată istoria.

77 Și noi vedem condiția timpului. Noi vedem condiția oamenilor. Noi vedem condiția politicii. Noi vedem condiția lumii. Aceasta nu poate sta. Ea trebuie să se scufunde, ca Titanicul. Aceasta trebuie să meargă în jos, căci a lor face loc. O națiune dă loc la cealaltă, așa cum cade. Și această împărăție trebuie să cadă, și fiecare altă împărăție, ca să-i dea loc la acea Împărăție care vine, și care nu poate cădea. "Căci noi primim o Împărăție care nu poate fi mutată," prin acest chip desăvârșit al lui Dumnezeu, Capodopera.

78 Dumnezeu, cînd El s-a uitat asupra Lui, El era așa de inspirat! El era așa... ca să-L vezi pe El în felul în care arată, și să vezi forma Lui, El era așa de inspirat încît aceasta ar fi Capodopera desăvârșită a unui Răscumpărător, Isus Răscumpărătorul. Astfel, Dumnezeu, pentru ca să fie lovit, El Însuși; deoarece, ca să plătească Propria Lui pedeapsă, Dumnezeu și Cristos a devenit Unul, astfel că Dumnezeu putea să fie lovit în Chip, El să poată fi cicatrizat. Și aceasta

era de ce a zis Isaia, "Noi am socotit că El era lovit și năpăstuit de Dumnezeu. Totuși El era rănit pentru greșelile noastre, El a fost zdrobit pentru fărâdelegile noastre; pedeapsa care ne dă pacea era peste El, și prin rănilor Lui am fost vindecați."

79 Chipul desăvârșit, Omul-Dumnezeu! Dumnezeu, în *en morphe*, s-a schimbat din Supranaturalul în viziune, și viziunea a fost proiectată în Chip. Și Chipul a fost lovit astfel ca Supranaturalul să poată gusta simțul morții, Capodopera desăvârșită a lui Dumnezeu.

El nu a putut să facă asta în Moise. El nu a putut să o facă în profeți; Isaia, care a fost tăiat cu fierăstrăul pînă cînd a fost tăiat în bucăți. El nu a putut s-o facă în profeții care au fost împroșcați cu pietre. El nu a putut să o facă, deoarece El nu putea să o simtă; acolo era doar o porțiune din El.

Însă în această Capodoperă desăvârșită, El era plinătatea Dumnezeirii în trup. El nu numai că îl putea proiecta pe Moise; El putea să-și proiecteze întreaga Lui Ființă în această Persoană, și să guste moartea pentru întreaga rasă umană. Capodopera perfectă a lui Dumnezeu! Dumnezeu, afit de inspirat prin a vedea Aceasta, El a devenit Răscumpărătorul tuturor epocilor; să vorbească pentru toți din trecut, care erau înainte, și acum.

80 Toate promisiunile au fost găsite în El. El era Desăvârșirea desăvârșirii. Toate tipurile au fost împlinite în El; Rudenia noastră Răscumpărătorul, în Rut și Boaz; dătătorul nostru de Lege, de la Muntele Sinai; Profetul nostru, din pustie, așa cum venea El de pe munte, așa cum venea El din pustie; așa cum venea El din Eternitate și a devenit om, Chipul perfect!

81 Dumnezeu, de-a lungul epocii, cioplit, prin patriarhi, și-a făcut podiumul Lui, și i-a adus sus din diferitele lucruri pe care urma ca El să așeze temelia. Pe aceasta El a început să-și zidească Cuvîntul Lui, profeții. Și apoi, în fine, a ajuns la Profetul desăvârșit. Temelia desăvârșită, viziunea desăvârșită pe care a avut-o Dumnezeu.

82 Și acum, pentru ca aceasta să vorbească, El este cuvîntul. Și pentru ca să vorbească Cuvîntul, El trebuie să vină în Chip. Și apoi pentru ca Chipul să vorbească, el trebuie să fie lovit. El vine în Chip, și atunci pentru ca să vorbească, Răscumpărătorul desăvârșit.

83 Toate tipurile Vechiului Testament s-au aflat în El. Așa cum am spus în zilele trecute, Iehova din Vechiul Testament este Isus din Noul. Da.

84 Ca mulți dintre voi, bărbați, femei, de vîrsta mea; noi obișnuim să avem, prin prejura în țară, o mulțime de spălătorii Chinezești. Cînd mai întîi Chinezii au început, ei au venit de pe Coasta de Vest, mutindu-se spre est, venind din țara de Răsărit, mutindu-se înapoi. Și cum veneau, ei erau un popor care nu erau obișnuiți cu limba noastră și căile noastre, însă ei erau spălători minunați. Și ei nu știau să scrie bonul astfel ca să poți să obții rufelee corespunzătoare înapoi.

Însă, Chinezul, și-a procurat o grămadă de cartonașe care nu aveau absolut nimic pe ele. Astfel cînd veneai pentru rufelee tale, el lua acest cartonaș și-l rupea într-un anumit fel; și-ți înmîna ție o bucată, iar el reținea partea cealaltă. Și, acum, aceasta este ceva mai bună decît ceea ce avem noi acum, deoarece cînd tu veneai înapoi să pretinzi ce era al tău, acele două bucăți trebuiau să se potrivească. Tu nu puteai să o imiți nici dacă trebuia. Nu există o cale de a o face. Tu poți face copie la scrisori, însă tu nu poți imita acea ruptură. Aceasta trebuie să se potrivească exact cu bucata cealaltă. De aceea, rufelee tale murdare pe care le-ai adus înăuntru, le puteai răscumpăra cu acest bilet, deoarece acesta se potrivea cu biletul care a fost dat înăuntru.

85 Și cînd Dumnezeu, prin profeți, și sub lege, ne-a condamnat la păcat; și legea nu are har, aceasta îți spune doar că ești un păcătos. Dar cînd a venit Isus pe scenă, El a fost împlinirea. El era împlinirea a tot ceea ce Dumnezeu a promis. El era desăvârșirea. chipul identic al promisiunii. De aceea, toate promisiunile Vechiului Testament au fost împlinite în Isus Cristos. Aceasta nu putea fi împlinit în Moise. aceasta nu putea fi împlinit în careva dintre proroci, ci aceasta era împlinit în Capodoperă. S-a potrivit cu totul care El a spus că El va fi.

Așa va trebui să se potrivească Biserica cu fiecare lucru pe care l-a promis Dumnezeu. Ea trebuie să fie bucata care a fost lovită jos din Acesta. Astfel dacă originalul este Cuvîntul, așa vor fi supușii, care au fost luați din El vor fi Cuvîntul, ca să se potrivească în coasta Lui.

86 De aceea, Chinezul, tu puteai să-i pretinzi... Unde, legea te condamnă și zicea că erai murdar, și tu erai vinovat, și te putea băga la închisoare. Dar cînd a venit El, El era piesa-Potrivită pentru aceasta, care te putea scoate afară; și să te aducă înapoi, să - să fii biletul complet, răscumpărarea pe care Dumnezeu a promis-o în urmă în grădina Edenului. "Sămînța ta va zdrobi capul șarpelui. Dar, călcîiul Lui va zdrobi - zdrobi capul acestuia."

87 Noi aflăm acum această Capodoperă desăvârșită pe care Dumnezeu a terminat-o. Acum, noi observăm că El era tot ceea ce era promis că va fi. El era toate promisiunile, toate profețiile, fiecare lucru din care Dumnezeu a făcut o promisiune. "Sămînța ta va zdrobi capul șarpelui." Acum, El nu putea să-l zdrobească cu legea, El nu putea să-l zdrobească cu profeții, însă El a făcut-o cînd Sămînța femeii a devenit Capodopera, Cristos. El era Stînca pe care a văzut-o Daniel cioplită din munte. El era Acela care putea lovi. El este Acela care putea zdrobi, zdrobi capul șarpelui.

88 Viața Lui s-a potrivit, exact, cu viața lui Moise. Viața Lui se potrivea cu David. Să vedem dacă acesta era, dacă El era bucata de Potrivire.

89 Observați pe David. un rege respins. de către propriul lui popor. El era. într-o zi în timp ce el era... Propriul lui fiu

s-a ridicat într-o revoltă împotriva lui, și el a separat și dezbinat armatele lui Israel. Și el a fost, David, a fost alungat, sau alungat de către propriul lui popor. de la tronul său.

Și în timp ce ieșea afară pe drum, acolo era un om care-l ura pe el, și mergea pe acolo, scuipându-l pe David. Garda aceea a scos sabia, zicând, "Voi lăsa eu ca să mai stea capul cîinelui acela, și să scuipe pe regele meu?"

David i-a zis, "Lasă-l în pace. Dumnezeu i-a spus lui să o facă."

90 Nu vedeți? "Un om al tristeții. obișnuit cu durerea. El stă ca o Oaie, mută, înaintea celor ce o tund." Ei... El a spus aceasta. Poate că David nu știa ce spunea.

Însă cam cinci, șase sute de ani după aceasta, sau ceva mai mult, Fiul lui David mergea prin aceleași străzi, și El era scuipat. Dar observați ce s-a întîmplat cînd, David, afară din a lui - afară din a lui... cînd a devenit un fugar; și de afară din exilul lui, cînd el - cînd el a venit înapoi, omul acela i-a cerșit pacea și mila. Chiar și cei ce L-au lovit pe El îl vor vedea într-o zi cînd El se întoarce.

91 Și apoi noi aflăm, în Iosif, că Iosif era născut un băiat deosebit, ultimul, partea de deasupra a temeliei, pe care urma să fie construită capodopera. Aceasta a venit din credință, și la dragoste, și la har, ea a ajuns la desăvîrșire. Și așa s-a făcut, de la picioarele începutului, a ajuns la perfecțiune în Cristos. Observați cum era El înfățișat în Iosif, vîrfurile fundației, cel mai perfect dintre toți aceia.

92 Noi aflăm că Iosif s-a născut în familia lui. Și el era prin femeia legitimă, de fapt, care era nevasta lui Iacob. Și observați, deasemeni, că atunci cînd s-a născut el, tatăl său îl iubea pe el; iar frații lui l-au urît, fără motiv. De ce îl urau ei? Deoarece el era cuvîntul.

Vedeți tocmai temelie? Vedeți cum a venit capul fundației? Acum, priviți la Capul trupului, venind. Acum priviți venind Capul Miresei. Vedeți, El era Cuvîntul.

Iar ei îl urau pe el pentru că era văzător. El vedea lucrurile dinainte, și le spunea lor. Ele se împlineau. Indiferent cît de mult întîrziu, acestea se împlineau întocmai. Și prin a fi spiritual, el a fost excomunicat dintre frații lui. Se cuvenea ca ei să-l iubească pe el. Însă ei îl urau, deoarece el era profet și el era spiritual. Și ei l-au urît.

93 Observați, că el a fost vîndut pentru aproape treizeci de piese de argint; aruncat într-o groapă, și presupus a fi mort, însă a fost luat din groapă. Și în timpul ispitirii lui, în închisoare; paharnicul și - și brutarul, noi știm că paharnicul a fost salvat și brutarul a fost pierdut. Și în închisoarea lui Cristos, pe cruce, unul a fost salvat și celălalt a fost pierdut; doi fîlhari, doi făcători de rele.

94 Și observăm că el a fost luat din închisoare, la dreapta lui Faraon; că nici un om nu putea vorbi cu Faraon, decît prin Iosif. Și cînd Iosif a părăsit tronul lui Faraon, și a sunat trîmbița prin Egipt, porunca a mers înainte zicînd, "Plecați genunchiul, fiecare, că vine Iosif!"

95 Așa va fi cu Isus. Cum a fost El iubit de către Tatăl, și urît de acei frați denominaționali, fără motiv. El era vîndut pentru treizeci de piese de argint, așa cum era; și pus în groapă, presupunînduse a fi mort. Pe cruce; unul pierdut și celălalt salvat. Și a fost ridicat de la cruce; și șade la dreapta lui Dumnezeu, în Majestate, marele Spirit care era reflectat în El. Și nici un om nu-i poate vorbi lui Dumnezeu, decît prin Isus Cristos. Gîndiți-vă la aceasta! Și cînd El părăsește tronul, pornește înainte, "Trîmbița va suna, și fiecare genunchi se va pleca și fiecare limbă va mărturisi."

96 Reamintiți-vă, că el era fiul prosperității. Fiecare lucru pe care el l-a făcut a prosperat. Dacă aceasta a fost închisoarea, sau orice ar fi fost, totul a ieșit corect.

Și nu a promis El copiilor Lui că El va face ca toate lucrurile să lucreze împreună spre bine. Dacă aceasta era boală, închisoare, moarte, tristețe, orice ar fi fost, că acestea ar lucra pentru binele celor ce-l iubesc pe El. El a promis-o, și trebuie să fie așa. Aceasta trebuie să fie acolo. Aceasta este figurativ, vorbit nouă în El. El era Chipul desăvîrșit al lui Dumnezeu. Acum noi vedem aici, de asemenea, că atunci cînd va veni El iarăși...

97 Reamintiți-vă, că Iosif prin descoperire a salvat lumea, prin marea lui profeție. Lumea ar fi murit dacă nu ar fi fost Iosif.

Și lumea ar fi - ar fi fost moartă dacă nu ar fi fost Isus. "Că atît de mult a iubit Dumnezeu lumea, încît El a dat pe singurul Lui Fiu, ca oricine crede în El să nu piară." Dumnezeu rezervează Viața.

98 Și am putea continua și continua! Deoarece, El era pur și simplu potrivirea lui David. El era potrivirea lui Moise. El era potrivirea lui Ilie. El era potrivirea lui Iosif. Fiecare lucru este un tablou sau spus dinainte de El în Vechiul Testament, s-a potrivit întocmai, (ce este acesta?) arătînd un Răscumpărător desăvîrșit. Ca, noi să putem să ne punem hainele noastre murdare la curățătorie, și să le pretindem iarăși înapoi. Acestea au fost spălate în Sîngele Mielului. Noi putem pretinde ce.ea ce este al nostru propriu. Și putem pretinde fiecare lucru, pentru care a murit El. Astfel, El era Cuvîntul desăvîrșit, înfățișat.

99 I-a făcut plăcere lui Dumnezeu, Marele Sculptor, să-l lovească pe EL și s-o facă în felul acesta. Noi îl vedem pe El aici în Isaia, așa cum citesc, "Noi toți care am luat seama la El, ne-am întors fața de la El. Nu are o frumusețe ca noi să-l dorim pe El, " fiecare vorbind despre El, își bate j o e de El. Eu vorbesc despre El acum în ziua de azi, fiecare bătîndu-și joc de El. Vedeți? "Noi luam seama la El. noi L-am văzut." *A lua seama* înseamnă "a-l privi." "Noi l-am socotit lovit și năpăstuit de Dumnezeu." Totuși, EL pentru ce a făcut El asta? "El a fost rănit pentru păcatele noastre;

El a fost zdrobit pentru fărâdelegile noastre."

100 Acum, noi am putea continua și continua cu aceasta, însă eu cred că voi aveți tabloul despre ceea ce vreau să spun acum, Dumnezeu reconstruind Capodopera Lui.

101 Dar să nu uităm că la început când El a lovit coasta lui Adam, El a luat ceva din coasta lui.

Acum, lovirea lui Cristos a fost pentru o cauză, ca El să poată lua din El, una, ca să fie o familie, Mireasa; ca El să-și poată lua Lui o Mireasă. Astfel când Capodopera Lui a fost perfectată, atunci El a trebuit ca să-l lovească pe Acesta, ca să scoată din El; nu o altă bucată, nu o altă creațiune, ci din aceeași creațiune.

102 Fratele meu, nu te gândești rău la asta, ci gândește un minut. Dacă El a luat din El, creațiunea originală, ca să facă Mireasa pentru El, El nu a făcut o altă creațiune niciodată. El a luat o parte din creațiunea originală. Apoi, dacă El era cuvântul, ce trebuie să fie Mireasa? Ea trebuie să fie cuvântul original, Dumnezeu viu în Cuvânt.

103 Kimberley, Africa de Sud. Odată m-am uitat la diamante, cum au fost ele scoase afară din pământ. Și le-am văzut așezate acolo. Așa, cum, superintendentul uzinei, sau al minei, era unul dintre ușierii mei în rîndul de rugăciune. Și eu am observat diamantele, valorate la zeci de mii de dolari, îngrămădite împreună, însă ele nu sclipesc nici măcar sub lumină. Și eu i-am spus superintendentului de mină, am zis, "De ce nu sclipesc ele?"

104 El mi-a zis, "Domnule, ele nu au fost încă tăiate. Ele trebuie să fie tăiate. Atunci, când ele sînt tăiate, atunci ele reflectă lumina." Asta este.

105 Capodopera trebuie să fie tăiată. Acum, observați, tăiată pentru ce? Este bucata tăiată jos? Nu, nu. Bucata care este tăiată jos, este făcută un ac de patefon, și acest ac de patefon este pus pe o-o-o placă care este muzica nevăzută pentru lume. Dar acul este cel ce o scoate afară, scoate afară adevărata interpretare a Cuvîntului.

106 Viața Lui s-a potrivit la toate popoarele. Lui Dumnezeu i-a făcut plăcere să-L lovească. Și, acum, de ce L-a lovit El? Pentru aceeași cauză pentru care El a trebuit să-l lovească pe Adam.

107 Acum noi îl vedem pe El lovit, atins de Dumnezeu și năpăstuit, Mielul desăvîrșit ucis pentru păcătos - păcătoși, o Capodoperă desăvîrșită.

108 Acum, pentru aproape două mii de ani, Dumnezeu își face iarăși Lui o Capodoperă. Deoarece, El a lovit pe Adam ca să obțină o capo-... o bucată din el, o parte din el, o coastă ca să facă o nevestă pentru el. Și acum acea Capodoperă perfectă pe care El a lovit-o la Calvar, El a obținut o bucată din El. Acesta este doar Noul Testament, asta-i tot. El a împlinit Vechiul Testament. Acum este Noul Testament, o altă bucată ca să fie împlinită. Vedeți, Noul și Vechiul este soț și soție.

Înțelegeți? Și a trebuit ca Noul să ara-... Ca Vechiul să-l arate dinainte pe Noul; Cristos a venit, Capodopera, ca să îplinească asta. Acum Mireasa Lui va împlini tot ce este în Noul Testament. O altă Capodoperă este în formare.

109 După cum i-a luat Lui patru mii de ani ca să facă această Capodoperă; acum El face, de aproape două mii de ani o altă Capodoperă, o Mireasă pentru Cristos, o altă Capodoperă. Făcînd aceasta așa, El o face prin metoda Lui neschimbată, în același fel în care a făcut El Capodopera; Cuvîntul Său. Acesta este felul în care El își face Capodoperele Lui, deoarece El poate să fie numai o Capodoperă desăvîrșită când Acesta este Cuvîntul desăvîrșit.

Orice murdărie, gunoi, injecții, acestea se vor strica. "Dar cerurile și pământul vor trece, dar cuvîntul acela nu se strică niciodată." Vă amintiți, că în tăierea diamantului, tu trebuie să ai o unealtă perfectă cu care să o faci, că nu orice sculă o va face. Eu am văzut tone de rîșnițe mari zdrobind prin acestea și muțînd acele tone mari, trecînd acel diamant prin ele. Nu, aceasta nu sparge diamantul. El trebuie să fie tăiat.

110 Acum El face același lucru prin metoda Lui care nu se schimbă niciodată. Noi găsim, în Maleahi 3, El spune, "Eu sunt Dumnezeu, și Eu nu mă schimb." El nu poate să-și schimbe metoda Lui.

111 Acum, așa cum a început El în Abraham. După căderea primei capodopere, El a început în Abraham, pe o temelie, să zidească o altă capodoperă.

El a început în Ziua Cincizecimii, să zidească o altă Capodoperă, Sămînța originală, Cuvînt. A început în prima Biserică. Ce era ea? Sămînța, cuvînt, Cuvîntul manifestat, promisiunea care a fost dată. Ioel a zis, "Se va împlini în zilele din urmă, zice Dumnezeu, că Eu voi turna din Duhul Meu peste orice făptură; fiii și fiicele voastre vor proroci, bătrînii voștri vor visa visuri, tinerii voștri vor avea vedenii." Ceea ce va face El în zilele din urmă, două, în ultimii două mii de ani.

112 Observați, că aceasta a început ca originalul. cum a spus Isus, "Cuvîntul lui Dumnezeu este o Sămînță pe care a semănat-o un semănător." Și El era semănătorul. Sămînța era Cuvîntul. Și, observați, orice sămînță care rămîne singură nu poate face nimic. Ea trebuie să cadă în pământ ca să-și aducă iarăși producția. Și această Sămînță, acea Biserică desăvîrșită, a căzut în pământ la Niceea, Roma, când ea a devenit o denomiñațiune.

113 Acum, istoricii, își reamintesc. Și voi care urmează să ascultați această casetă, verificați și vedeți dacă aceasta nu este corect. Biserica a murit la Niceea, Roma, când ea a luat dogme și crezuri, în locul cuvîntului original. ce a fost asta? Dumnezeu a arătat, prin acea Biserică dintîi, că El era Dumnezeu. El a avut o Biserică desăvîrșită; însă Biserica, ca toate celelalte semînțe, trebuie să cadă în pământ și să moară. Acum, ea a căzut în pământ, și a murit, și s-a risipit.

114 Voi știți, eu am citit o carte, nu cu mult în urmă. Cineva a scris o - o carte, și a zis, Dumnezeu Tăcut; Poate că

voi ați citit-o. Eu am uitat, eu - eu cred că Brumback ... Nu, eu nu, eu nu sunt sigur cine a scris-o. Însă eu nu-mi pot aminti. Eu o mai am în biroul meu. Dumnezeu, l' Tăc.wt, a zis, "Dumnezeu, de-a lungul a mii de ani de epoci întunecoase, a stat liniștit fără să miște o mână, și a privit cum martiri credincioși mergeau în groapa leilor; și să fie arși de către Romani; asasinate de toate felurile; femei dezbrăcate de hainele lor, li se dădea foc la părul lor lung, cu smoală, și le ardeau." Amintiți-vă, că părul scurt a început mai întâi în Roma. Și femeile Creștinilor aveau păr lung, așa că ei - ei l-au muiat în smoală și le-au pus foc, și le-a ars, și ele erau goale; au hrănit leii cu ele. Și acest scriitor merge să spună, "Unde este acel Dumnezeu?"

Oh, orbirea omului, uneori! Nu știți voi că acea Sămînță trebuia să moară? El nu a încercat niciodată să-i elibereze. Ei s-au dus în jos victorioși. Ei s-au dus jos, sîngerînd și murind, dîndu-și viața lor. De ce? Aceasta era o Sămînță. Ea trebuia să cadă în pămînt, mai întâi, așa, cum Ioan 12 ne spune, "Bobul de grîu, trebuie să cadă în pămînt și să moară; și nu numai să moară, ci să putrezească." Dar puțin a știut acea denotațiune că acea Viață era încă acolo. Deși biserica în sine...

115 La acel Consiliu din Niceea, de cincisprezece zile de dezbateri politice sîngeroase, cînd acei aristocrați au venit înăuntru și au vrut să injecteze pe acești mari demnitari în biserică. Și au venit afară din pustie de acolo profeți, mîncînd ierburi și îmbrăcați cu piei de animale, profeți veritabili, iar ei i-au aruncat afară. De ce? Sămînța trebuia să cadă în pămînt. Ea trebuie să moară.

116 Ea a murit în epocile de întuneric, jos sub pămîntul întunecat. Ei se gîndeau că asta s-a dus. Voi știți, Sfîntul Ioan 12: 24, Isus a zis, "Dacă bobul de grîu nu cade în pămînt, rămîne singur." Și prima Biserică era acea reproducere, acea Mireasă, acea Sămînță, acel cuvînt făcut manifest, care a căzut în pămînt la Niceea, Roma. [Fratele Branham bate în amvon de cîteva ori - Ed.]

117 Ascultați, Biserică, de-a lungul națiunilor care veți auzi aceasta. Iată pămîntul vostru, sunt acele denotațiuni. Acolo este locul unde a fost răstignit Cuvîntul, și ei au acceptat dogma. Și pentru sute și sute de ani de epoci întunecoase, Puterea și manifestarea Cuvîntului au fost ascunse de la lume. Numai Catolicismul a condus. Noi toți știm asta, după cum citim în istorie. Numai conducerea Catolicismului.

118 Însă, tu - tu nu poți să ascunzi o Sămînță germinată, Ea trebuie să apară pentru că (de ce?) marele Sculptor este la lucru. El o să zidească iarăși. Astfel El...

Sămînța s-a dus jos, Cuvîntul.

119 Cînd noi vedem pe Sfîntul Pavel, Petru, Iacov, Ioan, toți acei care au scris Cuvîntul. Și ei au scris, cuvîntul pe care l-au scris ei a devenit viu, și a trăit, și El a trăit. Și cînd noi găsim, că după ce a început să devină copt, Ioan a început să scrie în Epistole, el a fost aruncat pe Insula Patmos după ce a fost fiert în ulei pentru douăzeci și patru de ore. Dar Cuvîntul trebuie să vină înainte. Acesta trebuie să fie scris. Ei nu au putut să fiarbă pe Duhul Sfînt afară din el, cu ulei, așa că el a venit înainte. Lucrarea lui nu a fost terminată. El a murit de moarte naturală.

120 Policarp, care era un ucenic al lui Ioan, a dus cuvîntul mai departe. Și de la Policarp a venit Irineus. Și Irineus, marele om al lui Dumnezeu care a crezut exact aceeași Evanghelie pe care o credem noi, "Cuvîntul este drept." Biserica încearcă să-l preseze pe El afară.

121 În sfîrșit ea a venit la Niceea, Roma, și acolo ea a căzut în pămînt, după Sfîntul Martin, și a fost omorîată. Sfîntul Martin a crezut același lucru pe care-l credem și noi. El a susținut același lucru; botezul cu Duhul Sfînt, botezul în apă în Numele lui Isus. El a stat în același lucru în care stăm noi. Și el era un profet, și a crezut Cuvîntul lui Dumnezeu pe deplin. Și în sfîrșit ei au fost răstigniți, și zdrobiți în pămînt, și au stat acolo pentru sute de ani, pînă cînd a putrezit partea dinafară, Sămînța. Trupurile vechi au putrezit. Eu am fost în Sfîntul Angelo, în catacombe, și am văzut unde au murit, și oasele lor rupte și toate celelalte. Pînă la urmă ei au putrezit pînă cînd oasele au dispărut, însă Viața era încă acolo.

122 Bobul de grîu care a căzut în pămînt... la Consiliul din Niceea, a început să încolțească din nou, în Martin Luther. Ca orice bob venind în sus, sau grîu; după ce putrezesc semințele, viața izbucnește. Și aceasta a început să iese la iveală în Martin Luther. Ce a făcut el, primul lucru? A respins denotațiunea Catolicismului, protestînd că aceasta era greșită. Că, a zis el, "Cel drept va trăi prin credință." Ce era aceasta? O Viață slăbuță care a încolțit cu doi mugurei. Aceia au fost Lutherii. Acesta sigur că nu arăta ca grăuntele care a mers în pămînt, dar Viața iese afară acum.

123 Atunci aceasta a mers pînă la o tulpină. Apoi ce s-a întîmplat? În zilele lui John Wesley. ce a făcut el cînd a adus sanctificarea? El a stat cu Cuvîntul. Și ce a făcut aceasta? Lutheranii s-au organizat și au făcut o organizație, așa că era timpul ca ceva să se întîmple. Capodopera este în construcție acum. Ce a făcut el? Ce a făcut el? El a protestat acea biserică Anglicană, a venit afară în reformație ca o floare de porumb. Ce este ea? Sămînța vine la Viață, crește acuma.

124 Acum, tulpina nu seamănă cu sămînța, și nici floarea.

125 Acum, fraților Penticostali din toate națiunile, eu aș vrea să ascultați, fratele meu. Dacă acesta este ultimul Mesaj pe care-l voi predica vreodată, Aceasta este capodopera mea. Voi observați cînd grîul... bobul de grîu care cade în pămînt, cînd începe să se formeze iarăși înapoi în - în grăunte iarăși?

126 Priviți natura. Natura, este Dumnezeu. exact. Dumnezeu lucrînd în natură, El poate totul. Însă de la trezirea Penticostală, așa cum ei cred, era Sămînța; aceasta nu era. Acum priviți. Dar ceva apare ca și Sămînța. Acum priviți ce

a spus Isus, în Sfântul Matei 24:24, că, "Cele două spirite în zilele din urmă vor fi atât de apropiate împreună încât ar înșela pe Aleși dacă ar fi posibil."

127 Acum, tulpina nu arată nicidecum ca o sămînță; nici floarea nu arată ca o sămînță. Dar observați acum, nu în ziua lui Luther, ci în ziua din urmă.

128 Primul lucru. Aici sînt așezați fermieri de grîu. Primul lucru care apare la o sămînță de grîu, aproape că v-ați gândi că este o sămînță, dar (ce este asta?) ea este pleava. Ea formează un lucru micuț dinafară, parcă, ca să țină sămînța. Ea formează o pleavă. Dar pleava nu este sămînța, nimic mai mult decît a fost tulpina sau spicul. Aceasta este doar un purtător al vieții, bobul de grîu, atunci. Sfântul Ioan 12, voi vedeți, pe Isus vorbind.

129 Grîul, după floare (după Wesley), apare pleava, care arată ca grîul mai mult decît orice. Pleava arată mai mult ca grîul. Și tot timpul devine tot mai mult ca grîul, care s-a dus în pămînt. Și cînd apare ea. adică tulpina. ea are Viață în ea. dar desigur că ea nu este bob. Apare spicul, polenul, el încă nu este bobul. Și apoi apare pleava, și ea este doar în formă de grîu, exact ca bobul de grîu, și totuși ea încă nu este grîul. Doar exact în aceeași formă, perfectă.

130 Penticostalii au venit afară întocmai cum ar ieși grîul. Fiecare iese afară din celălalt, ieșind unul din altul, însă ei sînt doar un purtător. Ei se duc în denominațiune. Și aceasta este ce au făcut Penticostalii, s-au dus în denominațiune. Și ce au făcut Penticostalii cînd aceștia au ieșit întocmai ca bobul? Ei s-au dus înapoi, ca în Apocalipsa 17, la una din denominațiunile soră. Aceasta-i exact ceea ce este. Asta-i ce a spus Isus.

131 Acum priviți. Evanghelia o să iese prin Luther, prin Wesley, în Penticostali, și în zilele din urmă aceasta va înșela chiar pe cei Aleși dacă ar fi cu puțință. Pe cei Aleși! Oh, frați Penticostali, voi nu vedeți?

132 Grîul în primul lui început este întocmai ca sămînța, cînd el începe să se formeze ca sămînța. însă ea este pleava. Ea s-a denominat, a făcut exact același lucru pe care l-au făcut ei aici jos în Luther. În Apocalipsa 17, aceasta dovedește același lucru, despre biserici.

133 Acum, Sămînța de grîu, în original, a căzut la Niceea, căci aceasta era prima denominațiune.

134 Observați aici. Viața care era în tulpină, în floare, toată se termină acum în Sămînță. Viața care a ieșit din Sămînța originală, a ieșit sus prin diferite procese (trei procese diferite), și atunci se întoarce înapoi la condiția Sa originală. Haleluia! Oh, Doamne! Eu sunt cea mai fericită persoană din lume, că Dumnezeu mi-a permis mie să văd Aceasta. Priviți cît de perfect lucrează împreună Cuvîntul și aceasta (natura).

135 Întocmai cum dovedim noi învierea; răsare, soarele; apusul soarelui; răsărind iarăși.

Frunza desprinzîndu-se de pom, înăuntru jos. seva merge în rădăcină; și vine înapoi sus, și - și frunza vine înapoi sus cu aceasta din nou. Ea cade pe pămînt; viața din pom o sugă frunza înapoi, calciul și potasiul, și o aduce iarăși sus într-o altă frunză.

Vedeți, toată natura, fiecare lucru lucrează chiar cu - cu Cuvîntul lui Dumnezeu. Și iat-o aici, exact, perfect în aceste Epoci ale Bisericii. Acesta este motivul că Duhul Sfînt a venit jos și a desenat acele lucruri. și le-a demonstrat pentru noi în felul în care a făcut-o El. Aceasta este exact.

136 Observați, aici, Viața care era în pleavă. În tulpină. și în spic. în pleavă, toată se adună în Sămînță. Și Viața care era în tulpină, a mers, una a mers ca s-o facă pe cealaltă. Justificarea, a făcut o cale pentru sanctificare; sanctificarea, a făcut o cale pentru botezul cu Duhul Sfînt; botezul cu Duhul Sfînt, a făcut o cale pentru Duhul Sfînt Însuși să vină jos în desăvîrșire, din nou înapoi la Cuvînt, să se manifeste pe El Însuși.

137 Dar. ce s-a denominat, moare. Ca Viața, în Luther, a mers să facă pe Wesley; și - și. de la Wesley, Aceasta a mers la Penticostali; și. de la Penticostali, ca să facă Sămînța originală. Pînă la Penticostali. au ieșit afară din Wesley, pînă la acel timp. Motivul pentru care Penticostalii au ieșit din Wesley, este că aceștia nu erau o denominațiune, adică Penticostalii. Atunci Penticostalii au mers să se denomineze, și (ce a făcut aceasta?) s-a întors în pleavă. Aceasta arată ca și Lucrul real.

138 Și, oricine, cîți ați văzut vreodată o sămînță - o sămînță de grîu începînd să crească? Ce este primul lucru micuț? Acesta este exact ca sămînța, dar ea este doar pleava.

Vedeți cele trei stagii? Tulpina; floarea, sau polenul; apoi pleava; și apoi, din pleavă, iese Sămînța originală. înțelegeți? Nu o Sămînță; aceasta era Viața Semînței, crescînd prin aceasta, ca să ajungă la Sămînță. Amin, amin! Vedeți voi aceasta? Ce este asta? O înviere, venind iarăși înapoi într-o Capodoperă, ca și Acela care a intrat înăuntru.

139 Penticostalii au ieșit din Wesley, deoarece Wesley era o organizație. Penticostalii au ieșit, ca neorganizație. și apoi a devenit una. Aceasta a trebuit, ca să facă pleava. Adevăratul Cuvînt al Vieții pe aceasta, era în drumul lui atunci către Bobul original, prin aceste stagii. Prin tulpină, apoi în polen; din polen, în pleavă; și din pleavă, Aceasta a făcut Sămînță.

140 Nu, tulpina, spicul, pleava, trăind, ele au produs {în trezirile lor timpurii) ca un susținător a unei anumite porțiuni din Viața Semînței; dar, cînd s-au organizat, Viața s-a mutat afară din ele. Aceasta este dovedit prin toată istoria. Niciodată o organizație nu a făcut vreodată un lucru după ce s-a organizat. Ea este moartă. Așa este.

141 Priviți, Viața călătorește înainte acum. Se mișcă înainte.

142 Observați, ce au făcut ei, ce au făcut toți aceștia, este dovedit de istorie exact felul în care a venit biserica,

nicicînd să-i mai fie Lui iarăși de folos. Organizația este așezată pe raft. Niciodată nu a fost, în toată istoria, o biserică, care după ce s-a organizat, să nu moară. Și organizația a murit și niciodată nu s-a ridicat din nou. Nu vedeți voi asta? Oameni care sunteți orbi, deschideți-vă ochii! Natura și cuvîntul coordonînduse împreună și dovedind chiar aici că Acesta este Adevărul, că acesta este Adevărul. Că Viața pleacă din tulpină, ca să facă spicul; din spic, Ea face pleava; și din pleavă, Ea merge iarăși în Original. Observați, niciodată să-i mai fie iarăși de folos Lui.

143 Cît este de vizibilă această viață, în călătoria ei în bobul de griu, decît cum este ea în copac. Dumnezeu a chemat pe poporul Lui ca un pom; vedeți, viața merge jos, în pom, și vine iarăși sus; merge în jos și vine înapoi sus; vedeți, ea merge jos și vine înapoi sus. Dar, în bobul de griu, ea merge în sus din tulpina originală... prin tulpină, spic, și pleavă; și lucrul prin care ea a trecut, moare, așa că ea nu mai poate să treacă din nou prin el. Ce este asta? Nu mai este de nici un folos. Aceasta merge la desăvîrșirea ei.

Amin! Nu vedeți voi de ce nu a folosit El niciodată o organizație? El nu poate să mai intre iarăși în aceasta. Ea este moartă. Însă Viața trece înainte, de la una la alta. Vedeți, ei pun și injectează, crezuri, "Cine va adăuga un cuvînt, sau va scoate un Cuvînt," vedeți, el este blocat de la Acesta. Sămînța Vieții trebuie să călătorească înainte.

144 Eu folosesc acum aceasta în pildă, despre Mireasă, Capodopera care apare. Cum a căzut Capodopera, este o Capodoperă care răsare. Capodopera a căzut la Cincize-... la Niceea, Roma, la Niceea. După Niceea, Roma, Ea a venit printr-un proces, dar Ea vine iarăși înapoi la acea Capodoperă, desăvîrși tă, deoarece Ea este o parte din acel Cuvînt care era vorbit de către El. El va avea "o Biserică fără pată și fără zăbîrcitură." Ea nu va fi conectată în nici un fel cu vreoa organizație sau o denumire, lucru blestemat. Ea a trecut prin acele lucruri, dar ea nu va fi acolo niciodată.

145 Observați, sămînța vine sus, nu Viața iese sus, nu merge înapoi. Nu va mai exista nici o înviere după aceasta. Viața vine sus, să meargă la desăvîrșirea ei, o înviere.

Observați, pleava scoate afară... Observați, pleava dă afară din ea însăși Sămînța originală. Noi găsim aceasta, în Apocalipsa, capitolul 3.

146 Acum amintiți-vă, din nici o altă biserică nu a fost El scos afară, în Biblie, din cele Șapte Epoci ale Bisericii. Cîți dintre voi își amintește aceasta? El a trecut prin Epoca Bisericii, să meargă mai departe ca să facă altceva. Dar, aceasta este Ea. Nu există altceva. Dar Sculptura a ajuns iarăși înapoi la desăvîrșire, Cuvîntul. Vedeți? Nu merge înapoi. Cît este de deosebit Acesta. Da. Oh!

14 7 Și observați atunci, pleava, cînd ea apare. arată întocmai ca și Grăuntele. Dar cînd Grăuntele de Viață începe să părăsească pleava, ca să intre să formeze Grăuntele (Mireasa), pleava se deschide și excomunică Grăuntele. Este adevărat? Natura. asta este exact ce a făcut ea.

148 În - în Apocalipsa 3, noi aflăm că Epoca Bisericii Laodicea l-au scos pe El afară. Acum, vedeți, ea nu a făcut, asta în celelalte epoci, deoarece era altceva ce încă trebuia făcut. Aceasta doar a trecut și a mers înainte la o alta. Eu v-am spus. tot timpul, că nu vor mai veni al te denominațiuni. Noi sîntem la sfîrși t. Și ei l-au scos pe El afară (de ce?) El-El-El este Cuvîntul. iarăși. El este ca Acela care a căzut acolo jos. El are aceeași învățătură care a apărut la început.

149 Și cînd Cuvîntul Sămînță începe să crească înainte, pleava O scoate din ea însăși. Viața îi părăsește pe toți ceilalți, ca să-L urmeze. Aceștia sînt adevărații credincioși, ei urmează Viața oriunde merge Viața.

150 Ca în Israel, un tip perfect, dacă am fi avut timp; eu am doar cîteva minute rămase. Dar într-un tip perfect, la început, oriunde mergea Stîlpul de Foc era Viață. Dumnezeu era acea Lumină. Și mie nu-mi pasă dacă aceasta era la miezul nopții. sau dacă ei erau într-un loc bine selectat; cînd acel Stîlp de Foc s-a mutat, trîmbița a sunat și Israel s-a mutat cu El.

Haleluia! Și cînd trîmbița a sunat, Martin Luther s-a mutat afară cu Acesta. Și el a organizat, omorît... nu el însuși; omul de după el. Și atunci Dumnezeu a scos Viața din aceea, a adus-o pe Ea înainte, și a așezat-o jos în mormînt.

151 Apoi a venit afară Wesley. El văzuse acea mare organizație, așa că el a sunat din trîmbiță, de sanctificare, mai mult din Cuvînt. Înțelegeți? Cînd el a făcut-o, ei s-au mutat afară, tocmai afară din - tocmai afară din Luther, drept în Metodști.

152 Și cînd au văzut Penticostalii Aceasta, ei au sunat o - o trîmbiță, acesta era timpul pentru reîntoarcerea darurilor. Vedeți ce au făcut ei? Ei au sunat dintr-o trîmbiță, și au ieșit afară. Apoi s-au organizat.

Dar, reamintiți-vă, că după pleavă, sînt trei stagii despre care noi știm, și nu rămîne nimic altceva decît Bobul. O Dumnezeule! Și apoi Grăuntele este pus afară din toate acestea. Amin și amin! Sămînța cuvîntului începe să se formeze pe ea Însăși, Viața este adusă afară din... Acum observați, dacă Mirele, începutul, primul. Mire... Aceasta este Mireasa care iese la iveală.

153 Reamintiți-vă, că Biserica începe la Cincizecime, și Ea a căzut la Niceea. Aceasta a înmugurit, nu ca și adevăratul Bob, nu; acolo era ceva din Viață, însă ea a înmugurit pentru ca să facă o organizație. Și El a tras-o prin acea organizație. Și atunci ce a făcut Ea? Atunci Ea a mers, de la acea organizație, Ea a mers într-o altă organizație, a mers într-un alt stadiu al Cuvîntului; justificare, sanctificare botezul cu Duhul Sfînt. Înțelegeți? Și după cum a mers Ea prin această tulpină și acest proces, Ea a continuat să vină mai mult înainte.

154 Amintiți-vă, micuțul polen e mai mult, că spicul este mai asemănător cu Sămînța decît este tulpina. Și pleava este mai mult ca Sămînța decît era floarea. Dar Sămînța Însăși este peste aceasta. Înțelegeți? Ea a folosit asta doar

pentru transport, ca să se treacă pe Sine Însăși prin aceasta.

155 Observați, Mireasa. Dacă Mireasa, la început, era Cuvîntul. sau Mirele; și atunci dacă Mireasa este luată din Mire, atunci și Ea trebuie să fie Cuvîntul. Observați, Mireasa trebuie să fie.

156 De ce, de ce trebuie Mirele să fie Cuvîntul manifestat, făcut simplu? Este din cauză că Mireasa și Mirele sunt Una. Ea este doar o bucată ruptă din El. Aceasta este Capodopera. Ea a fost lovită.

157 Sfîntul Michelangelo nu a putut să reproducă aceea din nou. El nu a mai putut s-o pună la loc.

Însă Dumnezeu are să o facă. El o să o aducă pe această micuță Mireasă, care a fost lovită, tocmai înapoi la coasta cuvîntului original. Și acolo este El, acolo este Capodopera, familia din nou înapoi în grădina Edenului.

158 Cum o să facă această Mireasă lucrul acesta? cum o să facă acest Grîu lucrul acesta? Maleahi 4 a spus, că în zilele din urmă, aceasta va fi restabilită, (ce?) restabilită ca la început; luată înapoi! "Eu voi restabili," zice Domnul, "toți anii pe care i-a mîncat larva, și omida, și toate celelalte lucruri. Eu voi restabili." Maleahi 4 a zis, "El va restabili inimile oamenilor, și Credința oamenilor, înapoi iarăși la părinții originali." Înțelegeți? Noi vedem aceasta chiar înaintea noastră, Biserică. Unde sintem noi?

159 Acum, vom încheia în cîteva minute. Eu vreau ca voi să observați foarte îndeaproape despre ceva ce tocmai s-a întîmplat.

Maleahi 4 este ca să aducă înapoi, înapoi la original.

160 Ea este lovită din biserică, din trupul bisericii; lovită cu Stăpînul ei, pentru același motiv. Ea este cuvîntul. Întocmai la fel cum a fost lovit Iosif de la frații lui, deoarece el era Cuvîntul. Și Isus a fost lovit de la frații Lui, deoarece El era cuvîntul. Biserica este lovită... Mireasa este lovită [ruptă – Trans.] de la biserică, deoarece Ea este Cuvîntul. Acolo aveți din nou stagiile; unu, doi, trei, exact.

161 Cuvîntul, viu și în acțiune, Mireasa Biblie, nu un fel de mireasă făcută de om; Mireasa Biblie, lovită și năpăstuită de Dumnezeu. "Fără frumusețe ca noi să o dorim pe Ea, și totuși noi am considerat-o lovită și năpăstuită de Dumnezeu." Asta-i adevărat. Ea stă singură. Ea este lovită de la toate denomițiile, în conformitate cu Apocalipsa 3. Ea este lovită afară din Epoca Bisericii Laodicea în care Ea a fost crescută. Vedeți? Această Biserică a fost crescută în Epoca Bisericii Laodicea; aceasta este pleava. Dar dacă toți ceilalți au plecat...

162 Nu puteți voi bărbați Penticostali să vedeți aceasta, dacă cealaltă a fost pleavă și a murit? Dacă cealaltă (tulpina) a trebuit să moară, dacă spicul a trebuit să moară, tot așa trebuie să moară și pleava; cele trei stagii ale organizațiilor.

163 Și amintiți-vă, că voi ați zis, "Păi, acum, s-au ținut agățate acolo o mulțime de spice. Sînt o mulțime din acestea." Da. Au fost Metodiști, Bapțiști, Presbi terieni, Lutherani, biserica lui Cristos, și toate celelalte lucruri mici care au căzut în aceasta, frunze și cîte altele s-au agățat de aceasta, dar originalul au fost reformele, acum, vedeți.

164 Stă singură, ca Mirele, "respins de oameni, disprețuit și respins de biserici." Mireasa stă în felul acesta. Ce este asta? Ea este Capodopera Lui, vedeți, aceasta este Cuvîntul prin care El poate lucra, și se manifestă. Respingînd!

165 Astfel, tulpina, spicul, și pleava, niciodată nu devine Sămînță, nu, ci devin tot timpul și tot mai mult asemănătoare cu Sămînța.

166 Acum la timpul recoltatului, Sămînța este înapoi la Viața ei originală, înapoi la Biblie. Maleahi 4 zice că ea va fi adusă în felul acesta. Oh, oh, Doamne! Trebuie să aibe totul! Să fie în felul acesta, Ea trebuie să aibe tot Cuvîntul. Este adevărat? [Adunarea spune, "Amin." – Ed.]

167 Acum ce a spus El, în Apocalipsa 10, că va avea loc? De ce a fost călătoria la Tucson? Să se deschidă Bisericii. În zilele mesagerului, a îngerului al șaptelea, Mesajul îngerului al șaptelea, întregul Cuvînt al lui Dumnezeu va fi făcut manifest. Pecetea, tot ceea ce a lăsat tulpina afară, de ce și totul despre Aceasta, va fi făcut manifest în acest timp."

Este aceasta ce a spus Cuvîntul? [Adunarea spune, "Amin." – Ed.] Atunci, noi o vedem. Atunci unde ne aflăm noi, vedeți, unde sîntem noi? Există doar un singur lucru, recoltatul este aici. Ea este complet coaptă. Ea este gata acum pentru Venire. Observați.

168 Nu, ea niciodată nu va fi Aceasta. La timpul recoltatului, Sămînța este înapoi în condiția ei originală, și trebuie să aibe tot Cuvîntul, pentru ca să fie Sămînța. Acum, voi nu puteți avea o jumătate de Sămînță; ea nu va crește. Înțelegeți? Ea trebuie să fie Sămînța întregă. Ea nu trebuie să se manifesteze... Zice, "Eu cred în botezul cu Duhul Sfînt. Haleluia! Eu cred în vorbirea în limbi." Aceasta este o parte din Sămînță, ah-ah, dar acum este adăugat la aceasta. Haleluia! Vedeți? Viața, nu darurile; Viața darurilor. Înțelegeți, înțelegeți ce vreau să spun? Noi sîntem la timpul sfîrșitului, fraților.

169 Tulpina, spicul, pleava, sînt moarte și uscate acum. Există doar un singur lucru care trebuie să se întîmple cu aceasta, și anume să fie adunate în Consiliul Mondial al Bisericilor pentru arderea lor.

170 Cuvîntul a devenit trup, exact cum a promis El în Luca 17, Maleahi 4, și celelalte, vedeți, aceasta-i adevărat, Apocalipsa.

171 Toată Viața adevărată care era în tulpină, spic, și pleavă, se adună acum în Sămînță, gata pentru înviere, gata pentru recoltat. Alfa a devenit omega. Amin. Primul vine ultimul, și ultimul este primul. Sămînța, care a mers înăuntru, a venit printr-un proces și a devenit din nou Sămînța.

Sămînța, care a căzut în grădina Edenului, și a murit acolo, vine înapoi. Din sămînța aceea imperfectă care a murit acolo, vine înapoi la Sămînța perfectă, al Doilea Adam.

172 Prima Evă care a căzut, și a fost folosită în a doua reformare... a doua venire, născînd un copil, acum a devenit iarăși Mireasa adevărată, Sămînța, iarăși înapoi cu Cuvîntul original.

Alfa și Omega este același. El a zis, "Eu sînt Alfa și Omega," El nu a spus niciodată ceva între aceste două. Ah-ah. "Eu sînt Alfa și Omega, Primul și Ultimul." Da, domnule.

173 Prima slujbă și ultima slujbă este aceeași. Primul Mesaj și (al doilea) ultimul Mesaj este același lucru. "Eu sînt, Eu eram în Alfa; Eu sînt în Omega." "Va fi o zi care nu va fi numită nici zi nici noapte, dar în timpul de seară va fi Lumină." Vedeți, Alfa și Omega, a devenit primul și ultimul. Oh, Doamne, fraților, noi am putea vorbi cu ceasurile despre aceasta.

174 Marea capodoperă a unei familii, al Doilea Adam și a Doua Evă, gata acum pentru grădină, Mileniul, amin, înapoi pe pămînt. Haleluia! Marele Sculptor nu i-a părăsit acolo. El a luat timp, așa cum a făcut-o de-a lungul a milioane de ani, modelînd primul cuplu perfect; și ei au căzut. Acum a fost de-a lungul a mii de ani, El a modelat iarăși, și iată-i aici gata.

175 Capodopera a venit și a fost lovită; din coasta Lui a ieșit ajutoarea.

Și Ea este adusă sus prin același proces. Acum iat-o pe Ea iarăși înapoi; cu toată natura, Biblia, și toate celelalte, arătînd că sîntem aici.

Națiunile se destramă, Israel se trezește,
Semnele pe care Biblia le-a prezis;
Zilele neamurilor sînt numărate, (priviți la grămada aceasta de gunoi ce-o avem), cu greutate
împovărate,
Întoarceți-vă, O risipiților la ai voștri.

Asta-i adevărat. Ar fi bine să intri acolo rapid, dacă ai de gînd.

Mă pregătesc să închei cam în cinci minute, ori zece.

176 Observați marea capodoperă, a familiei. Bărbatul și nevasta nu pot fi cu adevărat o familie afară doar dacă sînt una. Ei trebuie să fie. Dacă ei nu sînt, ei nu sînt o familie bună; nevasta trăgînd într-o parte, și bărbatul într-alta. Aceasta ar face o familie îngrozitoare. Dar în înțelegere, cu iubire unul față de al tul, aceea este o familie. Și acum aceea este capodopera lui Dumnezeu, și acum toată familia adevărată aici înfățișează aceasta. Vedeți?

Și acum familia Capodoperă a venit iarăși, Cristos și Mireasa Lui, gata să vină. Al Doilea Adam, a Doua Evă, sînt gata acum să se reîntorcă înapoi la Casa lor. Și tot tabloul este răscumpărare. Aducîndu-l înapoi. de unde era, vedeți, aducîndu-l iarăși înapoi. După...

177 Zilele trecute, stînd aici sus la Oamenii de Afaceri Creștini. Mulți dintre voi, presupun, că erați acolo. Cînd l-am auzit pe acel preot Lutheran, sau predicator, sau se presupunea a fi, ridicîndu-se acolo și zicînd acel lucru ridicol, și băfîndu-și joc de ceea ce noi credem. Și acei Oameni de Afaceri ai Evangheliei Depline să-l aibe pe omul acela acolo, și să zică așa ceva. El își purta gulerul întors în jur. Mulți dintre ei poartă așa acum. Și el a zis, "Acum, oamenii mă întrebă de ce îmi întorc gulerul în jur, zice, 'Cum pot ei să te deosebească de un preot Catholic.'" Și a zis, "Nu există diferență, și nici nu trebuie să fie." Și a zis, "Noi toți sîntem copiii lui Dumnezeu." El a zis, "Eu cunosc un preot Catholic care este omniprezent, vedeți, care poate să fie prezent peste tot."

178 Acum tu nu poți fi omniprezent fără ca să fii atotștiutor. Dumnezeu nici măcar nu este omniprezent; Dumnezeu este atotștiutor. Atotștiutor, este ceea ce Îl face omniprezent, El știe toate lucrurile. Însă, pentru ca să fie o Ființă, El trebuie să fie într-o Ființă. Prin a fi atotștiutor - atotștiutor, El poate fi omniprezent. Pentru că, El cunoaște toate lucrurile, și le-a știut înainte de... El a știut, înainte să înceapă lumea, cîți purici, păduchi, cîte gongi, și de cîte ori își vor clipi ochii, și totul despre ele, vedeți, pentru că El este omniprezent. Tu nu poți fi atotștiutor - atotștiutor fără ca să fii infinit. Și există doar un singur lucru infinit; Dumnezeu. Amin! Și atunci noi...

179 Ce este asta? Acesta este diavolul, ducîndu-i pe ei drept la măcelărie. Fiecare dintre ei intrînd înăuntru, exact ceea ce a spus Biblia. Și iată-i aici, vedeți, venind chiar în mijlocul Penticostalilor, și trăgîndu-i drept ca... Ce vremuri!

180 Oh, după acea mărturisire, cineva mi-a spus...

Eu - eu... A fost un lucru bun că eu nu am spus foarte multe, că ei m-ar fi pus probabil în închisoare. Dar eu m-am gîndit doar, "Ia te uită."

Poporul care este învățat, știe. "Cei înțelepți vor cunoaște pe Dumnezeul lor, în ziua aceea," a zis în Daniel. Da, domnule. Înțelegeți, "Cei înțelepți vor cunoaște pe Dumnezeul lor." Ei urmăresc aceste lucruri.

181 Dar cînd am văzut aceea întîmplîndu-se, și pe acei Penticostali stînd acolo cu el! Chiar și Oral Roberts s-a uitat la mine așa. Eu am zis, "Oh, Doamne!" Ah! Dar, stînd acolo sus cu o educație, șlefuit, știți voi, și așa mai departe.

182 Acesta nu-i felul în care îi șlefuieste Dumnezeu pe ai Săi. El nu-i șlefuieste pe ai Lui cu educație. El șlefuieste în smerenie, în - în puterea cuvîntului Său manifestat, arătînd forma Bobului de la care a plecat Acesta.

183 Acum, cineva mi-a spus, "Frate Branham," a zis, "există un singur lucru pe care nu-l pot înțelege despre tine."

Eu am zis, "Care este acesta?"

184 Sînd acolo într-un hol... eu presupun că, Sora Dauch și ceilalți, după ce am dat mîna cu Bill, și sînd acolo; și toți au plecat după colț, și o mulțime întreagă de oameni. Un slujbaş s-a înghesuit înăuntru, cu gulerul întors în jur, el a zis, "De ce este că tu întotdeauna lovești în oameni?" Și a zis, "Oamenii aceia cred că ești un slujitor al lui Dumnezeu, și să fii gentil și dulce cu ei, și altele." Și a zis, "De fiecare dată aud că te ridici, și lovești în femei, pentru că au părul scurt, și că poartă pantaloni scurți, și că se machiază, și toate celelalte lucruri; și lovind în popor, și le spui cît de reci și formali și indiferenți sînt ei." Și a zis, "Pentru ce faci aceasta?" Și a zis, "Oamenii aceia te iubesc. cum poți să fii un copil iubitor al lui Dumnezeu și să faci un lucru ca acesta?"

Eu mă gîndeam, "Doamne, lasă-mă să-i răspund la acest om deștept. Înțelegeți? Să mă lași doar să-i răspund lui, cumva, care să-l spînzure de propria lui frînghie." Da.

Eu am zis, "Păi," am zis eu, "domnule, ați citit vreodată despre marele producător de muzică numit... marele compozitor pe nume Beethoven?"

El a zis, "Oh, sigur, am citit despre Beethoven."

185 Eu i-am zis. "El probabil că a umplut multe coșuri de gunoi cu hîrtii rupte, dar el a dat lumii capodopere." El nu și-a mai deschis gura să mai zică un singur cuvînt. Eu am zis, "Cînd el stătea în biroul lui sub inspirație, el ar fi notat ceva. El s-ar fi dus în biroul lui și se ruga. Aceasta nu era bună, el o rupea și o arunca în coșul de gunoi. Dar cînd el a terminat, în toată inspirația. lumea avea o capodoperă."

Oh, cum taie Cuvîntul, însă Acesta produce capodopere; ah-ah, ia toată pleava și tulpina la o parte. Dă naștere la Capodoperă.

186 Eu am șapte minute ca să vă spun ceva ce s-a întîmplat alaltăieri, ca să ieșim afară la timp. La trei Iulie, am fost aici sînd în... aici în centru, un centru comercial aici nu departe de noi. Eu am fost în Pig Alley, în Roma, în Franța, și am fost în New York City, Los Angeles. Dar cea mai murdară grămadă de femei pe care am văzut-o vreodată în viața mea este Jeffersonville. Indiana. Eu nu am văzut niciodată atît de multă murdărie în viața mea cum văd printre acei oameni. Am șezut acolo pînă cînd m-a durut inima, și Domnul mi-a dat o vedenie.

Acum am să vă spun vedenia. Eu nu știu ca eu să o pot interpreta, dar eu - eu am să vă spun vedenia pentru prima oară.

187 Am căzut într-o transă. Și, atunci, acolo era cineva cu mine. Eu nu am văzut persoana. Acesta era doar un Glas. Și eu - eu m-am uitat. Și cum eu - eu mă uitam încoace, El a zis, "Mireasa va veni în vedere pentru prezentare."

Și m-am uitat, venind la mine, și am văzut cele mai - cele mai drăguțe și curat îmbrăcate femei pe care le-am văzut în viața mea. Dar fiecare din ele, se părea, că erau îmbrăcate di ferit. Toate aveau părul lung. Și ele purtau mîneci și fuste mai lungi, și așa mai departe. Femei tinere, aș spune, că ele păreau să aibă poate, cam douăzeci de ani.

188 Eu am acum Biblia deschisă aici înaintea mea. Vedeți? Eu pot spune doar ceea ce am văzut.

Dacă veți zice, "La ce te uiți tu?" Eu mă uit la un ceasornic. "Pentru ce te uiți?" Mă uit după oameni, mă uit la oameni. "La ce te uiți?" Eu mă uit la Biblie. Aceasta este. Eu spun Adevărul. Asta este ceea ce văd. Și eu pot să spun numai ceea ce am văzut. Eu nu - eu nu știu ce... totul despre aceasta. Eu trebuie doar să vă spun.

189 Dar, cînd această Mireasă, Ea se uita drept la... Cel ce vorbea cu mine, și eu, stăteam împreună. Ochii Ei. Ea era cea mai curată. și cea mai dulce arătare de popor pe care l-am văzut în viața mea. Se părea că erau cam doisprezece, sau mai mulți, doar... eu nu știu cîți erau în rînd, dar acolo era doar un grup din ei. Și Ea a trecut, dulce, cu o adiere. Și ochii Ei erau în sus, privind, așa cum Ea a trecut. Oh, Ea era frumoasă! Eu m-am uitat la Ea, așa cum trecea pe aproape. El a zis, "Acum noi vom viziona..." A zis, "Aceea este Mireasa."

"Acum noi vom viziona bisericile." Și ele au venit. Le-am observat venind în sus. Și cînd au venit ele în sus, fiecare, se părea, că devenea mai rău. Nu am văzut niciodată o așa de murdară mulțime în viața mea.

Și cînd a spus El, "Următorii," eu am auzit o gălăgie. Și El a zis, "Următorii," zicînd, "aici vine grupul American."

190 Acum, eu sunt un American, dar asta - asta m-a îmbolnăvit. Eu nu sunt nici suficient de elocvent, dealtfel, într-o audiență mixtă, ca să spun ceea ce a avut loc. Eu-eu-eu... Și va trebui ca voi să citiți printre rînduri. Însă cînd au venit femeile, conducătoarea lor era o vrăjitoare. Ea avea un nas mare și lung și o gură foarte mare. Și toate erau îmbrăcate cu un fel de haine joase aici jos; dar în partea de sus aveau doar o panglică, care, una micuță, cam de un centimetru lățime care se muta în sus și mergea în jurul lor în felul acesta. Și fiecare femeie avea ceva de ordinul...

191 Mulți dintre voi, vă reamintiți, căci cu ani în urmă cînd obișnuiam să tăiem hîrtia, voi știți, ziarul, și făcînd un tușiș-zburător? Cîți vă amintiți asta? Voi știți. Păi, eu cred că ei o folosesc în carnaval, știți voi. Atîrnînd în jos, ca franjuri de hîrtie, hîrtie dantelă.

Ele aveau ceva ținînd sub ele, în felul acesta, ținînd sub ele. Toată această parte era expusă.

Și fiecare avea părul tăiat foarte scurt, și tot felul de lucruri încrețite pe el, tăiat foarte scurt; și pline cu machiaj. Nu erau absolut nimic decît că arătau ca niște prostituate de stradă.

Și umblau cu această hîrtie, și, vulgaritate!

Acum, hîrtia era ceea ce țineau ele înaintea lor. Dar cînd ele au trecut de locul de vedere, în spatele lor... Și să vezi felul în care mergeau ele, în partea lor cea mai dinainte și partea lor dinapoi, și felul în care acționau!

Eu am zis, "Aceasta este Biserica?"

192 Iar acolo mergea ea. Și ele cîntau aceste cîntări de twist-and-roll, știți voi, sau cum se numesc, mergînd în jos, cîntînd și mergînd pe lîngă noi.

Eu am zis, "Aceasta este Biserica?" Și eu stăteam acolo, și plîngeam în inima mea."

Și, această vrăjitoare, după noțiunea mea nu este nimic în l urne decî t ea este o... Ea este acel Consiliu Mondial al Bisericilor, conducîndu- le pe ele drept în jos pe drumul pe care mergea ea. Ele s-au dus înspre stînga, și au dispărut în haos; încă bătînd această muzică și făcînd sunete foarte ciudate, și scuturîndu-și trupurile lor, într-o parte și apoi în cealaltă. Și apoi, în felul acesta, pășind, într-un fel ușuratic.

193 Iar eu am început să-mi plec capul, și El a zis, "Așteaptă, Mireasa trebuie să vină din nou."

Și am privit, și iată-i venind din nou. Și au trecut înainte, un grup drăguț de tinere doamne. Ele toate se uitau drept la mine, așa cum treceau pe lîngă mine. Și am observat că fiecare din ele erau îmbrăcate diferit. Și una la urmă avea un fel de păr lung atîrnînd în jos, și era rulat în jur în felul acesta; putea să fie o Nemțoaică s-au ceva de felul acesta. Și eu le priveam.

Iar atunci așa cum au început să plece, două sau trei dintre ele, de la urmă, au ieșit cumva din cadență, și eu eram gata să strig la ele. Iar ele au încercat să intre iarăși în cadență. Și eu le-am văzut, și vedenia doar dispărea și se schimba de la mine.

194 Acum iată interpretarea acesteia. Motivul... Acum, amintiți-vă, că eu doar am terminat cu scrisul... eu nu am terminat, încă nu am scris aceste notițe. Dar predicînd, în dimineața aceasta, am prins ceea ce era, tocmai în predica mea. Ați observat, că biserica a venit numai în vedere...

Acum, acesta este Adevărul, prieteni. Tatăl Ceresc, Care scrie cuvîntul, știe că eu spun Adevărul. Înțelegeți? Eu știu că spun numai Adevărul.

Și necunoscînd aceasta pînă acum cîteva minute în urmă, se pare, ori doar recent, vedeți. Voi ați observat? Mireasa a venit în vedere de două ori; prima Sămîntă și a doua Sămîntă, amîndouă dintre ele exact Aceeași. Și motivul că ele erau îmbrăcate - îmbrăcate în porturi diferite, este că ea va veni din toate națiunile, care va forma Mireasa. Fiecare avea părul lung, și fără machiaj, și erau fete foarte drăguțe. Și ele mă priveau. Aceasta reprezenta Mireasa ieșind din toate națiunile. Înțelegeți? Ea, fiecare a reprezentat o națiune, așa cum defilau perfect în linie cu Cuvîntul. Înțelegeți?

195 Și, atunci, eu trebuie s-o urmăresc pe Ea. Că Ea va ieși din cadența Cuvîntului dacă eu nu o urmăresc, cînd trece înainte, dacă trece pe lîngă mine. Poate că acesta va fi timpul meu, cînd eu sînt dincolo, vedeți, cînd eu am terminat, sau orice ar fi aceasta.

196 Ce? Ele intrau înapoi. Străduindu-se mult, și intrau înapoi, să ajungă în rînd; deoarece, ele - ele se uitau în altă parte, privind despre biserica care tocmai a ieșit în haos. Însă două... Cele din față, niciodată. Cele din urmă, doar două sau trei dintre ele, au pășit afară din rînd spre dreapta, și se părea că încercau să intre înapoi în rînd așa cum treceau înainte. Ele erau trecute de mine, oh, departe cam de aici pînă la perete, trecute de mine. Iar eu stăteam acolo. Și apoi eu am văzut doar cum toate se mișcau înainte și au plecat.

Însă, voi observați, că biserica a venit în vedere doar o dată, fiecare națiune, biserica. Dar Mireasa a apărut de două ori. Vedeți, vedeți ce era? Acum, neștiind aceasta, dar uitați-vă la ea cu mesajul meu în dimineața aceasta. Neștiind aceasta. Vedeți? [Fratele Branham bate în amvon de cîteva ori - Ed.]

197 Sămînta a căzut în pămînt la Niceea. Acea era Sămînta originală. Și Ea a trecut prin procesul acestor denominațiuni, care vin în existență doar o singură dată. Dar Mireasa se întoarce iarăși înapoi în zilele din urmă. "Eu voi restabili." Vedeți, Capodopera este adusă sus. Acesta este motivul că Ea era în vedere, și în revedere, a doua oară. Ea a fost prezentată prima dată, și apoi a fost prezentată a doua oară. Și Ea era perfect, a doua oară, cum era Ea de prima oară. O Dumnezeule, ai milă! Grăbiți-vă, grăbiți-vă, grăbiți-vă, Viața, intră în Griu, repede! Ah-ah.

198 Toți ceilalți nu au mai apărut niciodată. Ei au ieșit, ca să nu mai vină înapoi niciodată.

Însă Mireasa a venit înapoi, pentru că Ea era Alfa și Omega. Dumnezeu, marele Sculptor, i-a făcut Lui o Capodoperă, căci Ea este o bucată din prima lui Capodoperă. Așa cum a făcut El în grădina Edenului, și de unde a luat o bucată, și a făcut o altă bucată și aceasta a fost murdărită și a căzut, și acum în tot acest timp El o reclădea iarăși. Și El a scos la iveală această Capodoperă, și a fost lovită, ca să... Acea parte care a fost lovită, era ca să aducă înapoi acea Capodoperă, iarăși.

199 Astfel, Capodopera și Fiul lui Dumnezeu, Capodopera și Mireasa, și Ea este o bucată din El, care trebuie să fie împlinirea Cuvîntului. Cuvîntul a fost împlinit, iar noi suntem gata pentru Venirea Domnului.

200 O Biserică a viului Dumnezeu, plecați-vă inimile și pe voi - voi înșivă înaintea lui Dumnezeu. Aceste lucruri sînt adevărate. Eu știu că aceasta sună așa, ca un astfel de lucru măreț cum ar fi acesta, ar fi așa de răspîndit peste toate națiunile. Niciodată nu era așa. El nu își schimbă căile Lui. Fiți doar mulțumitori, Biserică, fiți mulțumiți că sînteți unde sînteți astăzi dacă sînteți în Cristos. Pentru că, voi vedeți, acum, și cînd aceea...

201 Reamintiți-vă, toată Viața aceea va fi adunată chiar în Bob, pentru înviere, dar paietele trebuie să fie arse. Celelalte din ele; pleava și toate celelalte, trebuie să fie distruse, și ele vor fi. Nu vă încredeți în a voastre, denumiriile acelea. Voi stați în cuvânt, Viața, Dumnezeu și Capodopera Lui.

202 Atunci ce este aceasta în Mileniu? Cristos și Mireasa Lui, înapoi în grădina Mileniului. Amin!

Eu Îl iubesc, eu Îl iubesc
Deoarece El m-a iubit mai întâi
Și mi-a procurat salvarea
Pe lemnul de la Calvar.

203 Acolo a fost El lovit. "Noi L-am socotit lovit, și rănit de Dumnezeu, și chinuit. Dar El a fost rănit pentru fărădelegile noastre, El a fost zdrobit pentru păcatele noastre."

204 Este cineva aici, în dimineața aceasta, care nu este în acel Bob în dimineața aceasta? Și cum Viața își trage acum ultima bucată din pleavă, deoarece pleava se usucă. Cîți dintre voi știți că biserica Penticostală se usucă? [Adunarea, "Amin." – Ed.] Ce este aceasta? Viața o părăsește. Pur și simplu, aceasta a părăsit-o. Și dacă acea Mireasă este deja în vedere, eu mă întreb dacă Mireasa nu este deja formată, atunci. [Fratele Branham începe să fredoneze, *Eu Îl iubesc* – Ed.]

... Eu Îl iubesc, eu Îl iubesc
Deoarece El m-a iubit mai întâi
Și mi-a procurat salvarea
Pe lemnul de la Calvar.

205 Și acum cu capetele noastre plecate. Este cineva aici care ar vrea să fie amintit? Dacă simți că nu ești...

Prieteni, aceasta este prea simplu. Eu niciodată în viața mea nu am avut o vedenie, fără ca ceva să se îndeplinească, și să urmeze. Eu spun Adevărul. În toate aceste al te ori, dacă am spus Adevărul, Dumnezeu a dovedit aceasta. Atunci, eu spun Adevărul și de data aceasta.

206 Eu nu știu în ce zi trăim noi, dar eu știu că nu a mai rămas nimic. Nu ar putea exista nici un politician care să se ridice și să poată să îndrepte aceste lucruri. Politica, și națiunea sînt duse. O Dumnezeule! Puteți voi, puteți voi să intrați destul de adînc ca să-să-să simțiți aceasta. Națiunea este dusă; nu națiunea, ci națiunile. Aceasta este cea mai bună dintre toate, și ea este dusă. Atunci, dacă națiunile sînt duse, lumea este dusă. Și bisericile, după părerea mea, cea Penticostală a fost cea mai bună din cite au avut, dar și aceasta este dusă.

O Dumnezeule, fii milostiv cu noi!

207 Dacă voi nu-l cunoașteți pe El, vă rog grăbiți-vă, grăbiți-vă. Dacă voi simțiți Viața, ieșiți afară din... ieșiți afară din păcatele voastre, ieșiți din lucrul acela în care sînteți. Ieșiți la Griu, foarte repede. Voi veți muri în paie, sau în pleavă.

Rugați-vă, în timp ce cîntăm acum. "Eu Îl iubesc."

Depinde de voi acum. Noi nu avem denumiriune, nici nimic. Noi îl avem numai pe Cristos. Voi sînteți bineveniți să vă închinați cu El, cu noi, pînă cînd vine El. Noi nu putem să punem numele vostru în carte; noi nu avem cărți. Noi vrem ca numele vostru să fie în Cartea Vieții. Voi veți putea face aceasta numai prin Naștere. Nu vreți să o faceți chiar acum? Cereți lui Cristos Viața nouă, să vă aducă înăuntru, să vă pună numele în Cartea Lui, dacă nu este. Atunci, voi puteți să aveți părășie cu noi, și noi ne-am bucura să vă avem. "Eu..."

208 Scumpe Dumnezeule, ajută acum pe fiecare persoană ca să se cerceteze, și să vedem dacă sîntem în El. Tu ne-ai iubit pe noi. Tu ai fost lovit pentru noi, iar noi Te-am socotit lovit și chinuit de Dumnezeu. Eu mă rog, Dumnezeule, ca Tu să chemi pe fiecare. Doamne, vorbește copiilor mei, iubiților mei, prietenilor mei. Admite aceasta, Doamne, chiar acum, prin Numele lui Isus Cristos.

209 Nu lăsa ca cineva să aștepte prea mult, Doamne. Pare să fie îngrozitor de aproape. Recolta este cu adevărat coaptă. Marea combină a lui Dumnezeu va mătura pe pămînt într-una din aceste zile, paietele vor zbura pe toate căile; dar Griul va fi adunat în grînar, luat sus, pentru că în El este Viața. Admite, Doamne, ca fiecare cerere să primească răspuns. fiecare rugăciune să fie făcută manifestă înaintea Ta.

210 Eu mă rog pentru ei, Doamne. Mă rog ca Tu să nu lași pe vreunul de aici să fie pierdut, Doamne. Eiei-ei sed cu dificultate; ei-ei-ei conduc sute de mile. Și orice avem noi nevoie, dă-ne nouă, Doamne, orice este bun pentru noi, Doamne; nu ceea ce este bun în ochii noștri, ci ceea ce este bun în ochii Tăi. Noi vrem să stăm ca o fecioară curată care a fost curățită, muștrată de Dumnezeu, ca noi să putem fi curățiți de păcatele noastre. Și eu îmi ofer rugăciunea mea pentru ei, Doamne.

211 Eu-eu-eu nu știu cum să mă rog. vorbim către Puternicul Dumnezeu. Și ce există, care muritor ar putea să facă de rugăciune înaintea viului Dumnezeu? cuvintele mele greșit pronunțate, și

Noi - noi ființă umană felul corect Dar, Doamne, a mele - și substantivele mele și pronumele așezate în - în locul greșit; dacă Tu ai putea să alegi ABC-urile pentru un băiețuș într-o zi, și - și să faci o propoziție, Tu - Tu poți să omiți substantivele și pronumele mele și să te uiți la ceea ce eu cred, Doamne.

Eu Te cred. Eu cred acest cuvânt. Și eu cred pentru fiecare de aici. Și eu - eu îi aduc pe ei la acel Altar, Doamne, prin credință, unde între noi și Marele Iehova este Sîngele Fiului Său, Isus. Și Sîngele va vorbi pentru noi. Când Tu l-ai lovit pe El la Calvar, Tu ai spus, "Vorbește!" "Ascultați-l pe El!" "Și Sîngele," spune Biblia, "vorbește lucruri mai mari decît sîngele mielului din Vechiul Testament, căci Sîngele lui Cristos vorbește mai măreț decît sîngele lui Abel; lucruri mai mari." Și vorbește, Doamne, răscumpărare pentru noi, așa cum chemăm prin Sînge.

212 Tată Măreț al Vieții, cuprinde-ne pe noi, Doamne. Dacă noi - dacă noi am păcătuit, ia aceasta la o parte de la noi. Noi, noi nu vrem să fim în felul acesta, Doamne. Aceasta nu este intenția noastră.

Și noi ne dăm seama că noi trăim într-un astfel de oribil, și întunecat fel. După cum am spus noi la început, noi urcăm pe un munte, prin locuri zgronțuroase. Întunecoasă este cărarea, dar noi ducem Lumina. Fie ca noi să vedem, pas cu pas, așa cum mergem acum; pînă ne întîlnim, ca *Progresul Pelerinului*, pînă cînd în final vom apuca vîrfurile Dealului. Ghidează-ne, O Păstorule. Mare Iehova, condu-ne prin Duhul Tău.

213 Și noi știm că sîntem departe de o capodoperă; dar noi ne uităm de unde am fost ciopliți, la adevărata Capodoperă, și noi în El ne încredem. Doar să ne iei la El, Doamne. Îngăduie asta, Doamne.

214 Vindecă pe bolnavii de aici, Doamne. "Noi l-am socotit pe El lovit și nenorocit. Dar El a fost rănit pentru fărădelegile noastre." Capodopera lui Dumnezeu a fost lovită. "Și El a fost rănit pentru fărădelegile noastre; prin rănile Lui noi am fost vindecați." Vindecă pe bolnavi, Doamne, acum în Prezența Ta Divină, în timp ce știm că Tu ești aici.

215 curățește sufletele noastre, inimile noastre, de tot răul, de toate gîndurile rele, de toate legăturile rele, și de toate lucrurile care sunt rele. Curățește-ne. Și ne rugăm, Tată, ca să ne vindeci bolile, și lasă ca să plecăm de aici cu simțămîntul că suntem copiii Tăi sanctificați. Și cu Sîngele peste noi, noi vorbim prin Sînge, Cuvîntul. Îngăduie aceasta, Doamne. Noi o cerem în Numele lui Isus Cristos. Amin.

216 Părinte Dumnezeu. peste aceste batiste, să le ungi cu Prezența Ta, Doamne. Fie ca Prezența Ta să fie cu ei oriunde vor merge. Peste oricine vor fi așezate, peste orice trup bolnav. fie ca ei să fie vindecați. Și orice altceva, dacă este pe undeva vreo casă dezbinată, repar-o, Doamne, marele Sculptor. Admite aceasta, Doamne.

217 Modelează-ne. și fă din noi fii și fiice ale lui Dumnezeu. Noi credem că Mireasa își primește ultimele retușări. Aceasta este lovită din organizația complectă, total. și apoi marea recoltă va fi aici. Pînă atunci. Doamne, fă-i sănătoși și fericiți, ca să te slujească pe Tine. În Numele lui Isus. Amin.

Eu Îl iubesc, eu... (Îl iubiți voi cu adevărat?)
Deoarece El m-a iubit mai întîi
Și mi-a procurat salvarea
Pe...

218 Acum înțelegeți voi de ce vă mustru eu? Nu pentru că vă iubesc... nu pentru că nu vă iubesc. Eu vă iubesc. Eu vreau o Capodoperă pentru Stăpîn. s-ar putea ca eu să sfîșii așa pe cîțiva, dar eu voi avea o Capodoperă. într-una din aceste zile, dacă o țin corect cu acest cuvînt. Corect.

219 Acum Isus a zis, "După aceasta toți oamenii vor cunoaște că sunteți ucenicii Mei, cînd vă veți iubi unii pe alții." Noi ar trebui să ne iubim unii pe alții!

Binecuvîntată să fie legătura care leagă
Inimile noastre în iubire Creștină;
Părtășia în același gînd
Este la fel ca cea de sus.

Hai să ne dăm mîinile unii altora.

Cînd noi ne despărțim.
Ne dă o durere lăuntrică;
Dar vom fi totuși uniți în inimă,
Și sperăm să ne întîlnim din nou.

Ia Numele lui Isus cu tine,
Copil al tristeții și al durerii;
Acesta îți va da bucurie și confort,
Ia-l pretutindeni unde mergi.

Nume Prețios, O ce dulce!
Speranța pămîntului și bucuria Cerului;
Nume Prețios, O ce dulce!
Speranța pămîntului și bucuria Cerului.

Acum reamintiți-vă, în călătoria voastră:

Ia Numele lui Isus cu tine,
Ca un scut la orice grijă;

Cînd ispitele în jur se ad-... (Ce faci atunci?) ... -ună,
Doar șoptește acel Nume sfînt în rugăciune.

O Nume Prețios, O ce dulce!
Speranța pămîntului și bucuria Cerului;
Nume Prețios, O ce dulce!
Speranța pămîntului și bucuria Cerului.
Pînă ne vom întîlni!

Să ne plecăm capetele. Oh, îmi place să cînt!

Pînă ne întîlnim la picioarele lui Isus;
Pînă ne-ntîlnim! pînă ne-ntîlnim!
Dumnezeu să fie cu voi!